

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้อง
ในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2547-2562

REVIEW OF THE LITERATURE ACCORDING TO VOCAL STUDIES
IN THAILAND DURING 2004-2019

ภรภััสสรณ์ ชัยอนันต์นิธิ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2564

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนชั้นห้อง
ในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2547-2562

ปฏิญานีพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

REVIEW OF THE LITERATURE ACCORDING TO VOCAL STUDIES
IN THAILAND DURING 2004-2019

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Art Education)

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2021

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาานิพนธ์
เรื่อง
การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้อง
ในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2547-2562
ของ
ภรภััสสรณ์ ชัยอนันต์นิตี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรฆ จรรย์ยานนท์)
..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิขฉนน์เศก ย่านเดิม)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้อง ในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ.2547-2562
ผู้วิจัย	ภรภัศสรณ์ ชัยอนันต์นิธิ
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 2.) เพื่อศึกษาทิศทางและแนวโน้มการวิจัยทางการสอนขับร้องในประเทศไทย โดยที่ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาไว้โดยศึกษาจากเอกสารและฐานข้อมูลวิจัยจาก Thai LIS ที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องเพลงทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบการศึกษา ทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างและคัดกรองงานวิจัยโดยแบ่งออกตามประเภทของงานวิจัย ทั้งในด้านของประโยชน์ของข้อมูลได้แก่ งานวิจัยบริสุทธิ์ งานวิจัยประยุกต์ และงานวิจัยเชิงปฏิบัติ และในแง่ของลักษณะของข้อมูล และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive) ตามแนวทางของวิทยานิพนธ์เชิงคุณภาพ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 มีจำนวน 46 เรื่อง ซึ่งงานวิจัยประเภทงานวิจัยบริสุทธิ์ มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด คือ มีจำนวน 28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาคืองานวิจัยประเภทวิจัยเชิงปฏิบัติ มีจำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.4 ส่วนที่มีจำนวนงานวิจัยน้อยที่สุดคืองานวิจัยประเภทงานวิจัยประยุกต์มีจำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.7 ทั้งนี้จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนงานวิจัยนั้นมีความสนใจทางการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นไปที่รูปแบบวิธีการเรียนการสอนเป็นสำคัญ งานวิจัยทางด้านอื่นๆ ยังพบได้ในจำนวนค่อนข้างน้อย และบทความที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องมีจำนวนไม่มาก และบางเล่มก็ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลที่กำหนดไว้ จึงยังทำให้งานวิจัยนี้อาจไม่ครอบคลุมจำนวนงานวิชาการทางด้านขับร้องที่เกิดขึ้นทั้งหมดในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรมีการศึกษาวิจัยทางการสอนร้องเพลงเพิ่มเติมในทุกด้านเพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียนต่อไป

คำสำคัญ : การสอนขับร้อง, งานวิจัย, การเรียนขับร้องในประเทศไทย

Title	REVIEW OF THE LITERATURE ACCORDING TO VOCAL STUDIES IN THAILAND DURING 2004-2019
Author	PONNPHATSORN CHAIANANNITHI
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2021
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Prapansak Pum-in

The aim of this research are as follows: (1) to study the documents and research related to vocal teaching in Thailand between 2004-2019; and (2) to study the directions and research trends in vocal teaching in Thailand. The scope of this study was limited to documents and research databases from Thai LIS related to vocal teaching in both the formal and informal education system and the informal education system at every level: kindergarten, primary, secondary, and higher education. The scholar searched and classified research papers by types of research in terms of both benefits of information, including pure, applied and action research, and the nature of the data, then analyzed that data by using descriptive statistics according to the guidelines of qualitative research. These findings revealed that there were 46 documents and the research related to vocal teaching in Thailand between 2004 to 2019 and comprised of 28 examples of pure research, which accounts for 60.9% the largest number in any category, followed by 14 examples of action research, which accounts for 30.4%, and 4 examples of applied research, which accounts for 8.7% and the lowest number of all categories. It was concluded that many scholars paid attention to pure or basic research by focusing on teaching methods, whereas other types of research were still found in relatively small numbers, a limited numbers of vocal teaching articles were available and some were not found in the specified database. Therefore, this research might not cover the total number of academic vocal studies in Thailand and there should be more research on vocal teaching in all aspects for the benefit of learners.

Keyword : Vocal Teaching, Research, Thailand

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้อนุเคราะห์ให้คำปรึกษาและตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง จนงานนี้สำเร็จได้ด้วยความสำเร็จและความเรียบร้อยและขอขอบพระคุณอาจารย์ในสาขาศิลปศึกษาทุกท่าน โดยเฉพาะภาควิชาดนตรีศึกษาที่ได้ให้ความรู้ในหลาย ๆ ด้าน ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ ปริญญาโทดนตรีศึกษารุ่นที่ 4 ทุกคน ที่คอยให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยทั้งด้านการเรียน และการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และ ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัว เพื่อนฝูงและคนที่รักที่คอยเป็นกำลังใจ ให้ผ่านการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ไปได้แม้จะเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน และมีอุปสรรคมากมาย แรงสนับสนุนจากทุก ๆ คนทำให้ผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากไปได้เป็นอย่างดี

คุณประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นองค์ความรู้เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ทางด้านการขับร้องเพลงแก่ผู้สนใจทุกคน ต่อไปในอนาคต

ภรภัศสรณ์ ชัยอนันต์นิติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ขอบเขตด้านเนื้อหา	4
ขอบเขตด้านเวลา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	5
1 ความหมายของงานวิจัย	6
2 ประเภทของงานวิจัย	7
3 ทฤษฎีการสอนดนตรี.....	8
4 การสอนขับร้อง	20
5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	28
ขั้นตอนการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น	28
ขั้นตอนการเก็บข้อมูล.....	28
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ขั้นตอนการนำเสนองานวิจัย	29
บทที่ 4 ผลการศึกษา	30
4.1 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2562 สามารถจำแนก ประเภทของงานวิจัยทางดนตรีได้ดังนี้.....	30
4.1.1 งานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ Pure Research หรือ การวิจัย พื้นฐาน Basic Research.....	30
4.1.2 งานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยประยุกต์ (Applied Research)	50
4.1.3 งานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research).....	53
4.2 การจำแนกงานวิจัยตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา.....	58
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
สรุปผลการวิจัย.....	65
อภิปรายผลการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะในงานวิจัย	73
บรรณานุกรม	74
ประวัติผู้เขียน.....	81

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยปริสุทธิหรือการวิจัยพื้นฐานตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา.....	58
ตาราง 2 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยประยุกต์ตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา	61
ตาราง 3 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา	62
ตาราง 4 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาทั้ง 3 ประเภท ตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา	63

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย	4
ภาพประกอบ 2 โซลตัน โคดาเย (Zoltan Kodaly, 1882-1967)	9
ภาพประกอบ 3 Kodaly hand signs.....	11
ภาพประกอบ 4 คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff)	12
ภาพประกอบ 5 เด็ก ๆ กำลังเรียนรู้อัตนตรีโดยการใช้ระนาดจากเทคนิคของ คาร์ล ออร์ฟ	15
ภาพประกอบ 6 เอมิลี ซาคส์ ดาลโครซ (Emile Jaques-Dalcroze).....	15
ภาพประกอบ 7 กิจกรรมยูริธึมิก (Eurhythmic)	16
ภาพประกอบ 8 ซินอิชิ ซุซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898-1998).....	19
ภาพประกอบ 9 ภาพตัวอย่างแสดงการขยายตัวของปอดและกระบังลม ในระหว่างการหายใจเข้า-ออก	22
ภาพประกอบ 10 เส้นเสียง	24
ภาพประกอบ 11 แสดงการเคลื่อนไหวของเส้นเสียง.....	24
ภาพประกอบ 12 ช่องคอ	25
ภาพประกอบ 13 ช่องปาก	25
ภาพประกอบ 14 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภท	66
ภาพประกอบ 15 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบ.....	68
ภาพประกอบ 16 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านครูผู้สอน หรือผู้ให้การเรียนรู้.....	69
ภาพประกอบ 17 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษา	70
ภาพประกอบ 18 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา	71
ภาพประกอบ 19 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม	72
ภาพประกอบ 20 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านผู้เรียน	72

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ดนตรี เป็นสิ่งหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกคน โดยสามารถช่วยพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สติปัญญา รวมไปถึงพัฒนาทางด้านสังคม ดังที่ (ไชแสง สุชะวัฒน์, 2541, หน้า 1) อธิบายว่าดนตรีมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่แรกเกิดโดยแม่จะร้องเพลงกล่อมลูก ครั้นเมื่อถึงวันสุดท้ายของชีวิต ก็มีการใช้ดนตรีในพิธีกรรมต่างๆ จากข้อความข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า การเรียนดนตรีเป็นอีกหนึ่งวิชาที่มีประโยชน์และสำคัญต่อมนุษย์ในทุกๆ ช่วงวัย

ซึ่งในปัจจุบันกิจกรรมการเรียนร้องเพลงเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากทั้งในบุคคลทั่วไปและในสถานศึกษาต่างๆ และด้วยความนิยมนี้ ทำให้เกิดสถาบันฝึกสอนดนตรีที่มีวิชาขับร้องขึ้นมามากมาย ตามที่ (ดวงใจ อมาตยกุล, 2545, หน้า 2) ได้เคยกล่าวเอาไว้ในเอกสารเกี่ยวกับการสอนขับร้องชุดหนึ่งว่า การร้องเพลงเป็นความสามารถพิเศษที่มีเฉพาะในผู้ที่มีพรสวรรค์ คือสามารถใช้สมองสั่งการในการเปล่งเสียงตามที่ได้ยินและตามที่ได้ต้องการได้ตรงเสียง และมีความไพเราะถึงจุดๆ หนึ่ง ด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตน ซึ่งผู้วิจัยเห็นตรงกันว่าพรสวรรค์นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับผู้ที่ทำอาชีพนักร้องนักดนตรี แต่ในขณะเดียวกัน การฝึกฝนและการพัฒนาเทคนิคนั้นก็ เป็นสิ่งที่ควรทำ การเรียนรู้เพิ่มเติมและการฝึกปฏิบัติจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก โดยการร้องเพลงนั้นสามารถแยกย่อยออกเป็นได้หลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นการขับร้องเดี่ยว การขับร้องประกอบดนตรี การขับร้องประสานเสียง การขับร้องประกอบการแสดงละคร และอื่นๆ อีกมากมาย รวมไปถึงประเภทของเสียงร้องของมนุษย์ก็ยังสามารถแบ่งแยกออกได้อีกหลายประเภท เพราะมนุษย์ทุกคนมีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว อันเนื่องมาจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความแตกต่างของโครงสร้าง อวัยวะภายในร่างกาย เพศ เชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ที่แตกต่างกัน การจัดแบ่งเสียงขับร้องของมนุษย์ (Voice Classification) โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ คือ โซปราโน (Soprano) เสียงสูงของผู้หญิง อัลโต (Alto) เสียงต่ำของผู้หญิง เทเนอร์ (Tenor) เสียงสูงของผู้ชาย และเบส (Bass) เสียงต่ำของผู้ชาย

การขับร้องแต่ละประเภทยังมีเทคนิควิธีในการฝึกฝนที่แตกต่างกันออกไป ด้วยศิลปะการขับร้องเป็นศาสตร์ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะ เนื่องจากนักร้องนั้นใช้ร่างกายเป็นเครื่องดนตรีและเป็นผู้ใช้เครื่องดนตรีในร่างกายของตนเองทั้งในส่วนภายนอกและภายในร่างกายเพื่อเปล่งเสียงขับ

ร้อง กระบวนการขับร้องจึงต้องอาศัยแก่นความรู้ความเข้าใจทั้งในศาสตร์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ใช้ศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์และด้านศิลปะควบคู่กันเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับที่ (ดวงใจ อมาตยกุล, 2561, หน้า 18) ได้กล่าวไว้ว่า สำหรับนักร้องแล้ว การเข้าใจในการใช้สรีระร่างกายของตนเองเพื่อการร้องเพลงนั้นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ร่างกายมนุษย์และเส้นเสียงก็เปรียบเสมือนเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง การใช้เครื่องดนตรีจำเป็นต้องมีการดูแล รักษาและใช้งานอย่างถูกวิธี จึงจะสามารถใช้งานได้ต่อเนื่องเป็นเวลานานและไม่ได้รับการบาดเจ็บ ดังนั้นผู้ที่ร้องเพลงได้ไพเราะจะต้องผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนมาอย่างถูกวิธี บางคนมีพื้นฐานเสียงที่ดีก็สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ โดยควรจะต้องมีผู้สอน เพื่อบอกข้อผิดพลาด จุดบกพร่องและสิ่งที่ควรแก้ไข รวมทั้งเป็นกระจกส่องและแสดงตัวอย่างที่ถูกต้อง ซึ่งมีรายละเอียดประกอบมากมายในการเรียนรู้ เริ่มตั้งแต่การหายใจ การออกเสียงที่ถูกต้อง ทั้งด้านภาษาศาสตร์ อักขรศาสตร์ระดับดีเด่น สาขาศิลปกรรม และการออกแบบ ในการประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ระดับชาติ ครั้งที่ 3 ระยะเวลา 3 วัน ตัวละคร คำปิดคำเปิด ระดับเสียง จังหวะ และอารมณ์เพลง ดังนั้นครูผู้สอน และตำราสำหรับการสอนจึงเป็นส่วนสำคัญ ที่จะช่วยพัฒนาการร้องของแต่ละบุคคล (ปิ่นศิริ ศิริปิ่น, 2551)

การร้องเพลงนั้นมีการพัฒนาการต่อเนื่องยาวนานในประวัติศาสตร์ ดังที่ (Peerapong Kaewthae, 2562) กล่าวว่า การขับร้องคลาสสิกและเป็นที่ยอมรับหลายอย่างมากในยุค Bel Canto หรือช่วงศตวรรษที่ 16 ไปจนถึงศตวรรษที่ 18 ซึ่งในสมัยนั้นเรียกว่าเป็นยุคทองของนักร้อง Bel Canto เป็นภาษาอิตาเลียนที่แปลตรงตัวได้ว่า 'การร้องอันงดงาม' (beautiful singing) ซึ่งเรามักเรียกติดปากกันว่าโอเปร่า จากข้อความข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นความนิยมของการขับร้องในโลกตะวันตก ส่วนในประเทศไทยนั้น (กาญจนา อินทรสุนานนท์, 2559, หน้า 45) กล่าวว่า ประเทศไทยเรามีความนิยมชมชอบในการขับร้องและการเล่นดนตรีมาอย่างช้านาน เห็นได้ว่าพระมหากษัตริย์ไทยหลายพระองค์ทรงให้ความสำคัญและสนพระทัย ส่งเสริมและเผยแพร่ในหมู่คนไทยและนานาชาติอารยประเทศ วัฒนธรรมซึ่งบ่งความเป็นชาติและความมั่นคงของชาติขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ชนในชาติล้วนดำเนินชีวิต ตามกระแสของวัฒนธรรมซึ่งในแต่ละชนเผ่าได้สร้างสมสืบสานตกทอดมาถึงลูกถึงหลาน สำหรับการศึกษาการขับร้องในประเทศไทยนั้น (ปัญญา รุ่งเรือง, 2546, หน้า 15) กล่าวในหนังสือ ประวัติการดนตรีไทยว่า การเรียนในอดีตนั้นเรียกว่าเป็นวัฒนธรรมแบบมุขปาฐะ ซึ่งลักษณะแบบมุขปาฐะนั้นเองพบอยู่มากในประเทศไทย สมัยก่อนเนื่องจากไม่นิยมการจดบันทึกวิชาความรู้เพื่อเผยแพร่ จะนิยมสืบทอดให้ก็เฉพาะแต่สายเลือดเดียวกันเท่านั้น เมื่อครุทำนนั้น

เสียชีวิตไป บทเพลงจะสูญหายไปด้วย เลยจะเห็นได้ว่าประเทศเรานั้นหาหนังสือ ตำรา และเอกสารเพื่อการเรียนขับร้องได้ค่อนข้างยาก

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นถึงว่าเป็นสิ่งสำคัญ จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการค้นหาเอกสารและงานวิจัย รวมไปถึงตำราสำหรับการสอนขับร้องที่ผ่านมา ในช่วงระยะเวลา 10 ปีให้หลัง พบว่าในประเทศไทยของเรานั้นมีงานเอกสารที่น้อยกว่าที่ควรจะเป็น เน้นก็แต่การสอนแบบมุขปาฐะซึ่งส่งต่อความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนเท่านั้น เพราะนอกจากการฝึกด้านทักษะปฏิบัติแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรก็เป็นส่วนที่จะช่วยเผยแพร่ให้เทคนิควิธีในการเรียนขับร้องให้กับคนที่สนใจต่อไป นอกจากนั้นแล้วยังช่วยอำนวยความสะดวกให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เอกสารสำหรับการร้องเพลงในปัจจุบันนั้น ยังเป็นสิ่งที่ไม่แพร่หลายและได้รับความนิยมนำออกมาเป็นรูปแบบเอกสารมากนัก แม้ว่าการร้องเพลงนั้นจะเป็นที่นิยมมาเป็นเวลานานตั้งแต่ยุคสมัยบาโรค แต่ยังไม่สามารถหาข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับแบบฝึกหัดหรือวิธีที่นักร้องและครูผู้สอนใช้ในพัฒนาการร้องเพลงได้ (Janeal Marie Sugars, 2009, p. 1)

ผู้วิจัยในฐานะครูสอนขับร้องเพลง จึงมีแนวคิดในการทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562” ซึ่งจะเป็นโยบายขึ้นในการทราบถึงข้อมูล และเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิชาการทางด้านการสอนขับร้องเพลง ในส่วนที่ยังคงคลาดเคลื่อนข้อมูลอยู่ และเพื่อเกิดการพัฒนาการวิจัยและตำราให้ได้ตรงตามความต้องการของทั้งครูผู้สอนและตัวผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องในประเทศไทย
ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562
2. เพื่อศึกษาทิศทางและแนวโน้มการวิจัยทางด้านการสอนขับร้องในประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แนวทางสำหรับการพัฒนาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้อง
ในประเทศไทยต่อไปในอนาคต
2. ผู้เรียนและผู้สอนขับร้องมีเอกสารสำหรับช่วยพัฒนาการฝึกขับร้องได้อย่างเหมาะสม
มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการ

3. เพื่อทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ้ำร้องที่ผ่านมา เพื่อจะได้มองเห็นถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ไข

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ข้อมูลที่ศึกษาได้จากฐานข้อมูลงานวิจัยของ Thai LIS
2. ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยจากช่วงเวลาที่ยี่ปรากฏในช่วง พ.ศ. 2547-2562

เท่านั้น

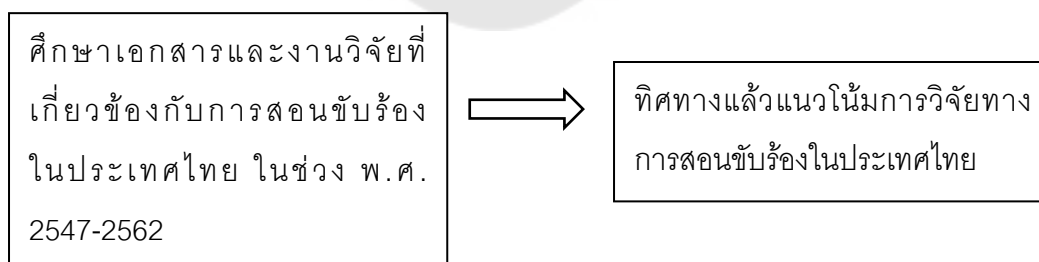
ขอบเขตด้านเวลา

ระหว่าง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2562 จนถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ฐานข้อมูล หมายถึง เอกสารและงานวิจัยที่ได้จากฐานข้อมูลงานวิจัยของ Thai LIS
2. การสอนซ้ำร้อง หมายถึง การสอนซ้ำร้องในระดับ ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ ในประเทศไทย
3. งานวิจัย หมายถึง งานวิจัยทางการสอนซ้ำร้องในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 จากฐานข้อมูลงานวิจัยของ Thai LIS

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยในหัวข้อเรื่อง การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้อง ในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 เป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร (Document Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราและงานวิจัยต่างๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยแบ่งหัวข้อออกได้ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของงานวิจัย
2. ประเภทของงานวิจัย
 - 2.1 งานวิจัยตามลักษณะข้อมูล
 - 2.2 งานวิจัยตามประโยชน์ของงานวิจัย
 - 2.3 งานวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัย
3. ทฤษฎีการสอนดนตรี
 - 3.1 ทฤษฎีการสอนดนตรีโคดาย (Kodaly Approach)
 - 3.2 ทฤษฎีการสอนดนตรีของออร์ฟ (Orff Schuwerk)
 - 3.3 ทฤษฎีการสอนดนตรีของดัลโครซ (Dalcroze Approach)
 - ทฤษฎีการสอนดนตรีของซูซูกิ (Suzuki Method)
4. การสอนขับร้อง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยทางด้านดนตรีและขับร้อง
 - 5.2 งานวิจัยเชิงเอกสาร (Document Research)

1 ความหมายของงานวิจัย

การวิจัย ได้แก่ การค้นคว้าข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, หน้า 1072) การวิจัย หรือ Research นั้นมีความหมายว่า “Careful Study and Investigate” หมายถึง การศึกษาและการสืบค้นเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยความระมัดระวัง หรือเรียกได้ว่าการวิจัยคือการ ศึกษา วิเคราะห์หรือทดลองอย่างมีระบบ โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ เพื่อสืบหาข้อเท็จจริง เพื่อนำไปตั้งกฎ ทั้งนี้ยังนำไปประกอบทฤษฎี ซึ่งนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความหมายของงานวิจัยเอาไว้ดังนี้

ณรงค์ โพธิ์พุกษานันท์ (2551, หน้า 25) กล่าวว่า การวิจัยคือการค้นคว้าและศึกษาความจริง หรือค้นคว้าในสิ่งที่เราสงสัย เพื่อหาคำตอบหรือข้อเท็จจริงซึ่งดำเนินไปอย่างมีระเบียบและดำเนินการด้วยวิธีการที่เชื่อถือได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้องต่อปัญหาที่ตั้งไว้

มาเรียม นิลพันธุ์ (2554, หน้า 9) กล่าวว่า การวิจัยคือกระบวนการแสวงหาความรู้ อย่างเป็นระบบเชื่อถือได้ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อตอบคำถามการวิจัย ผลที่ได้สามารถนำไปแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2546, หน้า 1) กล่าวว่า การวิจัย หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในสิ่งที่ต้องการศึกษา มีการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระเบียบข้อมูล การวิเคราะห์และตีความหมายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง

ประทุม ฤกษ์กลาง (2553, หน้า 10) กล่าวว่า การวิจัยเป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าความรู้ และข้อเท็จจริงเพื่ออธิบายปัญหา และเพื่อไขข้อข้องใจของปรากฏการณ์ต่างๆ โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้คำตอบที่น่าเชื่อถือและสามารถนำมาใช้อ้างอิงได้

ดังที่เหล่านักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายมาข้างต้นนั้นสามารถสรุปได้ว่า งานวิจัย หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้และความเข้าใจ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระเบียบโดยใช้วิชาการที่เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ และทำการจัดระเบียบและตีความ ข้อมูลเหล่านั้น ออกมาให้ได้ซึ่งคำตอบที่ต้องการตามที่ตั้งไว้

คุณลักษณะของการวิจัย

เบสส์และคาน (Best, 1998, pp. 18-25) และไวร์มา (William Wiersma, 2000, p. 3) ได้เล่าถึงคุณลักษณะว่าการวิจัยที่คล้ายกัน มีดังต่อไปนี้

1. การวิจัย เป็นเหมือนดังตัวแปรที่ช่วยทำให้ผู้ศึกษาสามารถบรรลุเป้าหมายสุดท้ายอย่างมีเหตุผล
2. การวิจัย คือการพัฒนา สรุปหลักเกณฑ์ รวมไปถึงทฤษฎีที่สามารถนำไปอ้างอิงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

3. การวิจัย มีแนวคิดของการได้รับข้อมูลโดยการสรุปจากประสบการณ์ที่พบได้จากการสังเกต

2 ประเภทของงานวิจัย

งานวิจัยสามารถจำแนกได้หลายประเภทด้วยกัน สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยขอหยิบยก มา 3 ประเภทด้วยกัน แบ่งออกเป็นด้านลักษณะของข้อมูล ประโยชน์ของข้อมูล และด้านระเบียบวิธีวิจัย

2.1 งานวิจัยตามลักษณะข้อมูล

สำหรับการวิจัยตามการจำแนกส่วนของลักษณะของข้อมูลสามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้านดังนี้ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546, หน้า 21-22)

2.1.1 Quantitative Research หรือการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล จากตัวแปรที่เป็น ซึ่งทำให้ง่ายต่อผู้วิจัยในการที่จะหาข้อสรุปที่ สอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายของการวิจัย เพราะมีผลสรุปที่ได้เป็นตัวเลขทางสถิติ ทำให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลโดยทั่วไป

2.1.2 Qualitative Research หรือการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล จากข้อความบรรยายเหตุการณ์และข้อมูลที่อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นว่าเป็นอย่างไรตามสภาพแวดล้อม และยังมีสรุปผลเชิงลึกอีกทั้งยังมีความซับซ้อน โดยเป็นไปตามมุมมองหรือประสบการณ์ของผู้วิจัย

2.2. งานวิจัยตามประโยชน์ของงานวิจัย

สำหรับการแบ่งงานวิจัยตามประโยชน์ของการวิจัย โดยแบ่งเกณฑ์ตามประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย เราจะต้องพิจารณาว่าเราจะมุ่งที่จะนำไปใช้ประโยชน์หรือเปล่า โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (จิรภัทร เตชะกุลชัยนันต์, 2555, หน้า 4)

2.2.1 Basic research การวิจัยพื้นฐาน หรือ Theoretical research การวิจัยเชิงทฤษฎี เป็นการวิจัยเพิ่มความรู้ในเรื่องที่สนใจ ให้มีความสมบูรณ์โดยมิได้คำนึงว่า จะนำความรู้ที่ได้ขึ้นไปแก้ปัญหา การวิจัยประเภทนี้อาจจะเป็นงานวิจัยจำพวก การวิจัยทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ เป็นต้น

2.2.2 Applied research การวิจัยประยุกต์ หรือที่เรา รู้จักกันในชื่อการวิจัยเชิงปฏิบัติ จะเป็นการมุ่งแสวงหาความรู้ และนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำผลที่ได้จากการวิจัยไปแก้ไขปัญหาโดยตรงไปตรงมา โดยอาจจะนำผลการวิจัยพื้นฐานมาต่อยอดแล้วทดลองใช้

2.3 งานวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัย

สำหรับการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้ (จิรภัทร เตชะกุลชัยนันต์, 2555, หน้า 6)

2.3.1 Descriptive research การวิจัยเชิงพรรณนา เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงในสภาพการณ์ต่างๆ การวิจัยประเภทนี้ผู้วิจัยจะต้องทำการสำรวจและมุ่งเน้นหาความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่แสดงถึงเจตคติ จึงกล่าวได้ว่าเป็นการวิจัยที่มุ่งจะบอกว่า “เกิดอะไรขึ้นในปัจจุบัน” นั่นเอง

2.3.2 Experimental research หรือการวิจัยเชิงทดลอง เป็นการค้นหาความสัมพันธ์โดยการมุ่งเน้นไปที่เหตุและผลของเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจะต้องทำการควบคุมตัวแปรต้น เพื่อสังเกตตัวแปรที่เปลี่ยนไป เมื่อทราบแล้วว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผลจะสรุปได้ว่า การวิจัยประเภทนี้มุ่งที่จะบอกว่า “อะไรคือสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ในอนาคต”

2.3.3 Historical research การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงในอดีต โดยมีต้องการที่จะกล่าวถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตอย่างเป็นระบบ โดยการรวบรวม ประเมินผล ตรวจสอบ และวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่ข้อเท็จจริงที่จะนำมาสรุป โดยการวิจัยประเภทนี้ต้องอ้างอิงเอกสารและวัตถุโบราณที่ยังมีเหลืออยู่ ซึ่งการวิจัยในรูปแบบนี้มุ่งเน้นที่จะค้นหาว่า “เกิดอะไรขึ้นในอดีต”

3 ทฤษฎีการสอนดนตรี

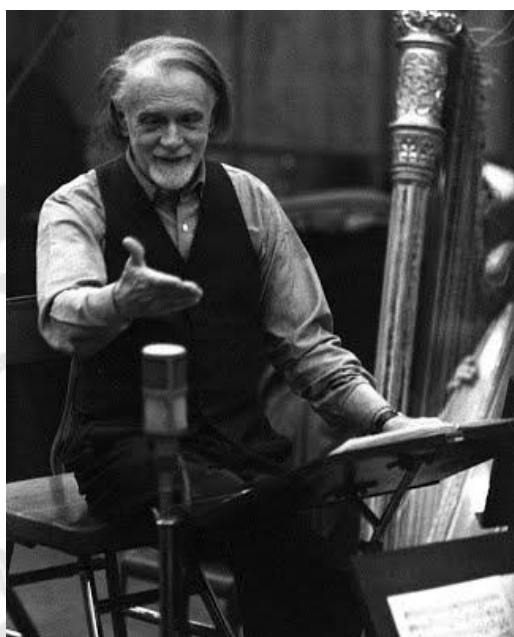
การสอนดนตรีเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการมีแนวทางในการยึดเพื่อปฏิบัติ ทฤษฎีการเรียนรู้ทำให้เกิดการช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เมื่อครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎี ก็จะสามารถทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วุทธิศักดิ์ โภชนกุล (2546, หน้า 16) กล่าวว่า การสอนนั้นเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งในระบบการศึกษา โดยที่ครูผู้สอนจะต้องทำการวางแผนการสอนและจัดทำวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนให้ดีและเกิดประโยชน์มากที่สุดในการจัดการสอน และต้องทำการเตรียมเนื้อหาที่จะสอนและวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยทฤษฎีการสอนดนตรีที่มีการวิจัยและถูกนำมาพัฒนาจนประสบความสำเร็จแก่ผู้เรียนนั้นมีอยู่ด้วยกัน 4 วิธี ดังต่อไปนี้

3.1 ทฤษฎีการสอนดนตรีโคดาเย (Kodaly Approach)

โซลตาน โคดาเย (Zoltan Kodaly) ผู้ประพันธ์เพลงคนสำคัญของฮังการี ซึ่งในระยะต่อมาได้ทุ่มเทกำลังกายและกำลังความคิดทั้งหมดให้กับการพัฒนาการดนตรีศึกษาในประเทศฮังการี ให้เป็นแบบแผนมาจนถึงทุกวันนี้ โคดาเย เกิดเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ.2425

ที่เมืองเคชแคเมท (Kecskemet) ประเทศฮังการี ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2510 ที่เมืองบูดาเปสต์ (Budapest) ฮังการี รวมอายุได้ 85 ปี วิธีการของโคดาไลได้ใช้เป็นรากฐานการสอนดนตรีให้เด็กชาวฮังการีทั่วประเทศมาตั้งแต่ ค.ศ.1945 จุดมุ่งหมายของวิธีการนี้คือ ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ทางดนตรี สามารถเขียนและอ่านโน้ตดนตรีได้ ในปัจจุบันวิธีการของโคดาไลได้รับการดัดแปลงและเผยแพร่เพื่อใช้ไปทั่วโลก

ภาพประกอบ 2 ไชลตาน โคดาไล (Zoltan Kodaly, 1882-1967)

ที่มา: Musica Creativa. (2012). Zoltán Kodály – Hungría. สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/musicacreativauaa/metodos-y-modelos-de-educacion-musical/zoltan-kodaly>

หลักการของโคดาไล

การสอนดนตรีสำหรับเด็กในระบบของโคดาไล อาจสรุปเป็นหลักการสำคัญได้ 2 ประการคือ

1. จัดลำดับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก เนื้อหาและการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนจัดเป็นขั้นตอนจากง่ายไปหายาก ซึ่งช่วยทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ง่าย

2. เน้นการร้องเพลงเป็นหลัก โคคายมีความเชื่อว่าการเรียนรู้ดนตรีของเด็กให้ได้ผลดีที่สุดคือให้เด็กได้เรียนรู้ดนตรีจากการร้องเพลง การร้องเพลงเป็นการใช้เสียงซึ่งมีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ซึ่งเด็กทุกคนคุ้นเคยกับการใช้เสียงในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว การร้องเพลงในระยะเริ่มต้นใช้ความจำเป็นหลัก ต่อมาจึงฝึกการร้องโดยใช้โน้ต ความเข้าใจโน้ตจนสามารถอ่านและเขียนได้เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการศึกษาดนตรี ซึ่งเหมือนกับการเรียนวิชาทั่วไปซึ่งจำเป็นต้องอ่านเขียนหนังสือให้ได้ก่อน เพื่อที่ไปค้นคว้าความรู้จากหนังสือต่าง ๆ ได้ การร้องเพลงทำควบคู่กับการเคลื่อนไหว ซึ่งช่วยให้เด็กเข้าใจจังหวะได้ดีขึ้น และสามารถร้องเพลงได้ถูกต้องได้มากขึ้น

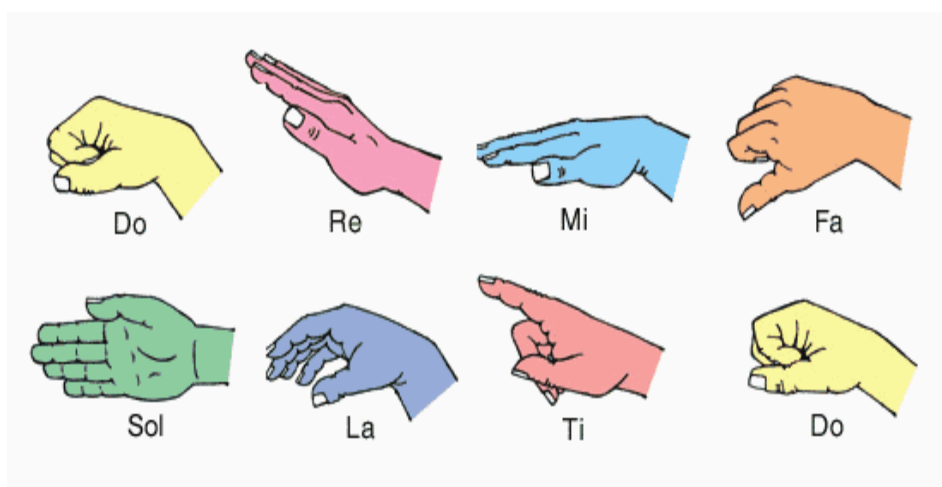
โคคายเชื่อว่า ดนตรีเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และเด็กต้องได้รับการพัฒนาเหมือนกับภาษา หลักสำคัญได้แก่การเริ่มสอนดนตรีให้กับเด็กตั้งแต่เล็ก โดยนำเพลงพื้นบ้านมาเป็นหลัก เด็ก ๆ ควรเรียนรู้และมีประสบการณ์ด้านดนตรีมากพอ (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2557)

ระบบการสอนของโคคายนั้นเน้นการร้อง รวมถึงการอ่านโน้ตโดยมีเทคนิคสำคัญ ๆ ทั้งสิ้น 3 เทคนิคด้วยกัน

1. เทคนิค ซอล-ฟา ซึ่งมาจากภาษาลาติน การเลือกเพลงมาใช้ในกิจกรรมการร้องเพลง เลือกจากเพลงที่ร้องง่ายเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก เด็กที่เพิ่งเริ่มต้นฝึกการร้องเพลงเป็นเด็กที่อยู่ในช่วงปฐมวัย ซึ่งมีช่วงเสียงจำกัด ช่วงเด็กปฐมวัยที่มีอายุประมาณ 4 ปี มีช่วงเสียงอยู่ระหว่าง เร-ลา เหนือโดกลาง ส่วนเด็กปฐมวัยที่มีอายุประมาณ 6 ปี มีช่วงเสียงระหว่าง โดกลาง-โดสูงถัดไป ดังนั้นเพลงในระยะเริ่มต้นสำหรับเด็กปฐมวัยจึงใช้โน้ตเพียง 2 ตัว คือ ซอลกับมี ซอลกับมีนั้นนอกจากเป็นเสียงที่อยู่ในช่วงเสียงของเด็กแล้ว ยังเป็นขั้นคู่เสียงที่เด็กทางตะวันตกคุ้นเคย จากเพลงที่นำมาให้เด็กขับร้องในระยะเริ่มต้นซึ่งมีโน้ตเพียง 2 ตัว ระยะต่อมาจึงเพิ่มโน้ตเป็น 3 ตัว 4 ตัว และ 5 ตัวตามลำดับ ซึ่งเป็นลักษณะจากง่ายไปหายาก ลักษณะของทำนองก็มีลักษณะจากง่ายไปหายากเช่นกัน ตัวอย่างเช่น เสียงทำนองในระยะแรกเคลื่อนจากสูงไปต่ำ โดยเคลื่อนจากซอลไปมีเป็นหลัก เพราะขับร้องได้ง่ายกว่าเสียงจากมีไปหาซอล นอกจากนั้นเสียงที่ขับร้องยากคือเสียงฟาและที ซึ่งเป็นเสียงที่มีความห่างครึ่งเสียงในบันไดเสียงไดอะโทนิคเมเจอร์ (Diatonic Major) ไม่นำมาให้เด็กขับร้องในระยะแรก จากเหตุผลต่าง ๆ ที่กล่าวมาจึงทำให้เพลงที่นำมาให้เด็กขับร้องในระยะแรก ซึ่งเป็นช่วงปฐมวัยจึงไม่มีฟาและที โดยเพลงเริ่มต้นจากเสียงซอลมี และค้อย ๆ เพิ่มขึ้น เพลงที่ใช้ในบันไดเสียงเพนทาโทนิคนี้มีอยู่ในเพลงพื้นเมือง

(Folk Song) ทั่ว ๆ ไป ในระบบการสอนดนตรีสำหรับเด็กของโคดาเย เพลงพื้นเมืองนับว่าเป็นสื่อการสอนที่สำคัญมากสำหรับใช้ในการสอนขับร้องเพลง (สมชาย อมะรักษ์, 2542)

2. สัญญาณมือ ควบคู่ไปกับการอ่านโน้ต ในระยะแรก หรือแม้กระทั่งในระยะต่อมากการใช้สัญญาณ มือแทนระดับเสียงต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนจับระดับเสียงต่าง ๆ ได้ง่าย ซึ่งก็จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีกว่า เมื่อเป็นรูปธรรม โคดาเยดัดแปลงการสอนนี้มาจากสัญญาณมือที่ จอห์น เคอร์ เวน คิดขึ้นมา

ภาพประกอบ 3 Kodaly hand signs

ที่มา: The mobile music school. (2015). The Kodaly Method: Fun Hand-signing Games. สืบค้นจาก <https://mobilemusicschool.ie/educational/kodaly-method-music-games/>

3.2 ทฤษฎีการสอนดนตรีออร์ฟ (Carl Orff)

ผู้ประพันธ์เพลงเลื่องชื่อผู้ซึ่งเป็นชาวเยอรมัน เป็นผู้คิดค้นวิธีการนี้ หลังจากที่ เขาได้สอนดนตรีเด็ก ๆ รายละเอียดของเขาได้ถูกเผยแพร่ลงในหนังสือชื่อว่า Schulwerk จุดมุ่งหมายของเขาในการเรียนดนตรี คือการนำเอาความสามารถทางด้านความคิดสร้างสรรค์ทาง ดนตรีมาพัฒนาต่อยอด (ณรุทธ์ สุทนต์จิตต์, 2535) ออร์ฟ เกิดวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ.1438 ที่เมืองมุนิค (Munich) ประเทศเยอรมัน ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2525 ที่เมืองมุนิค รวมอายุได้ 87 ปี

ภาพประกอบ 4 คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff)

ที่มา: Carl-Orff-Stiftung. (2020). Carl Orff. สืบค้นจาก [https://www.orff.de /index.php?id=2&L=1](https://www.orff.de/index.php?id=2&L=1)

โดยธรรมชาติของเด็กแล้วการพูด การเคลื่อนไหว และการร้องเพลงสำหรับเขา เป็นไปด้วยกันและรวมกันเป็นหนึ่งเดียว ออร์ฟหาวิธีสอนการสร้างสรรค์ให้เป็นเรื่องง่ายสำหรับเด็ก เขาใช้กลุ่มโน้ตเพนตาโทนิคเริ่มต้นเพลงให้เด็ก ตามด้วยการใช้ออสตินาโต (Ostinato) ซึ่งเป็นแบบแผนของโน้ตทำนองหรือจังหวะที่ซ้ำ ๆ ใช้บอร์ดูน (Bordun) ซึ่งเป็นโน้ตขั้นคู่ห้าหรือแบบแผนโน้ตอื่นที่แตกต่างจากขั้นคู่ห้า จากสิ่งต่าง ๆ ที่ออร์ฟจัดทำให้เด็กข้างต้นดังกล่าวมานี้ เด็กสามารถประพันธ์เพลงของเขาขึ้นได้จากเครื่องดนตรีของออร์ฟ ซึ่งเด็กมีความรู้สึกว่าเป็นเครื่องดนตรีจริง ๆ เป็นเครื่องดนตรีของเด็ก ไม่ใช่เครื่องดนตรีของผู้ใหญ่ เมื่อเด็กสามารถบรรเลงในกลุ่มเสียงเพนตาโทนิคได้คล่องแล้วเขาก็เลื่อนขึ้นไปบรรเลงในกลุ่มเสียงเมเจอร์ไมเนอร์ และกลุ่มเสียงอื่น ๆ ต่อไป (ธวัชชัย นาควงษ์, 2543, หน้า 97)

ออร์ฟเป็นผู้คิดค้นวิธีการสอนดนตรีสำหรับเด็ก โดยมีแนวทางพื้นฐานมาจาก ดาลโครซ วิธีการของออร์ฟเป็นที่ยอมรับและใช้กันโดยทั่วไป จุดมุ่งหมายเดิมของออร์ฟไม่ได้อยู่ที่ การสอนดนตรีสำหรับเด็กในระยะแรก หลังจากที่สำเร็จการศึกษาทางดนตรี ออร์ฟสนใจ การแต่งเพลงและการเต้นรำ เขาได้แต่งเพลงประกอบการแสดงละครและเพลงประกอบการเต้นรำ ไว้หลายเพลง ในปี ค.ศ. 1924 ออร์ฟได้ร่วมมือกับกุนเธอร์ (Dorothee Guenther) ตั้งโรงเรียน สอนดนตรีและการเต้นรำขึ้น โดยรวมวิชาดนตรีและการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะดนตรีเข้าเป็น

วิชาเดียวกัน ทำให้เขาได้หลักการและวิธีการสอนดนตรีสำหรับเด็ก และได้จัดทำหนังสือและแบบฝึกหัดการเรียนดนตรีสำหรับเด็กขึ้นมา ซึ่งเป็นที่รู้จักและยอมรับกันโดยทั่วไป หนังสือนี้มีชื่อว่า “ออร์ฟ สคูลเวอร์ค” (Orff-Schulwerk) แบบเรียนนี้ได้มีการนำไปทดลองใช้เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนดนตรีสำหรับเด็กที่โมซาร์ทเตียม (Mozarteum) ในซาลเบอร์ก (Salzburg) เยอรมันเป็นเวลา 5 ปี และหลังจากนั้นก็ได้นำหลักสูตรนี้เป็นทางการ

ออร์ฟวางแนวทางการสอนของเขาไว้ว่า ดนตรี การเคลื่อนไหว และการพูด เป็นสิ่งที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ทั้งหมดนี้รวมกันเป็น Unity ซึ่งเรียกว่า “ดนตรีเบื้องต้น” (Elemental Music) เขาสังเกตว่าเมื่อเด็กแสดงออกทางดนตรีในสภาพแวดล้อมที่เป็นปกติไม่มีกฎเกณฑ์อะไรบังคับเด็กสามารถใช้ดนตรีในการเคลื่อนไหว และภาษาพูดไปพร้อมกัน เด็กที่กำลังเต้นรำมักร้องเพลงไปด้วย เมื่อเด็กร้องเพลงเขามักเคลื่อนไหวไปตามจังหวะเสียงเพลง การสอนดนตรีในกับเด็กในระยะแรกนั้น ออร์ฟเน้นความเข้าใจเกี่ยวกับจังหวะซึ่งออร์ฟใช้คำพูดหรือคำคล้องจองต่าง ๆ ที่เด็กคุ้นเคย ซึ่งมีจังหวะอยู่แล้วในตัวของมันเอง รวมทั้งการเคลื่อนไหวพื้นฐานของเด็กที่ใช้อยู่เป็นประจำในชีวิตประจำวันเป็นสื่อการสอน ประสบการณ์จากการพูดและการเคลื่อนไหว ช่วยให้เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ซึ่งพัฒนาไปสู่ความเข้าใจดนตรีและความสามารถในการปฏิบัติทักษะดนตรีในด้านต่าง ๆ เช่น การร้องเพลงและการเล่นเครื่องดนตรีต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ออร์ฟเน้นในการสอนดนตรีสำหรับเด็ก คือพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก แบบฝึกหัดต่าง ๆ ใน “สคูลเวอร์ค” เปิดโอกาสให้เด็กได้มีการคิดค้นทดลองโดยใช้ปฏิภาณไหวพริบทางดนตรีอย่างอิสระอยู่ตลอดเวลา (สมชาย อมระรักษ์, 2542, หน้า 148-149)

หลักการของออร์ฟ

การให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสำรวจและยังได้ทดลองทางด้านดนตรี โดยใช้ การพูด การร้อง รวมไปถึงการเคลื่อนไหวเป็นสำคัญ

1. การสำรวจพื้นที่รอบ ๆ โดยที่การเคลื่อนไหวนั้นเป็นพื้นฐานของวิธีการนี้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ลักษณะต่าง ๆ ของการเคลื่อนไหว และเรียนรู้ตำแหน่งร่างกายของตนเองโดยที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

2. สำรวจเสียง โดยการสังเกตเริ่มต้นจากเสียงรอบตัว เมื่อผู้เรียนเริ่มรู้ความแตกต่างของเสียงต่าง ๆ ได้ ก็จะสามารถใช้เสียงพูดและร้องเพลง รวมไปถึงการเรียนรู้คุณลักษณะของเสียง

3. การสำรวจเกี่ยวกับรูปแบบของเพลง จะต้องทำควบคู่ไปกับการเรียนรู้พื้นที่และการเคลื่อนไหวของเสียง เพื่อให้เกิดการรวมกันเป็นดนตรี โดยเครื่องดนตรีของ

ออร์ฟ ซึ่งพัฒนามาจากระนาดของอัฟริกา มีทั้งที่ทำด้วยไม้และโลหะ มีขนาดต่าง ๆ กันตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนใหญ่ แต่ระนาดจะสามารรถถอดออกได้ โดยมีระดับเสียงของระนาดต่าง ๆ เป็นดังต่อไปนี้

ระนาดจิวโซปราโน (Soprano glockenspiel) เสียงสูงกว่าโน้ตที่เขียนสองช่วงคู่แปด

ระนาดจิวอัลโต (Alto glockenspiel) เสียงสูงกว่าโน้ตที่เขียนหนึ่งช่วงคู่แปด

ระนาดโลหะโซปราโน (Soprano metallophone) เสียงสูงกว่าโน้ตที่เขียนหนึ่งช่วงคู่แปด

ระนาดไม้โซปราโน (Soprano xylophone) เสียงสูงกว่าโน้ตที่เขียนหนึ่งช่วงคู่แปด

ระนาดโลหะอัลโต (Alto metallophone) เสียงเท่ากับโน้ตที่เขียน

ระนาดไม้อัลโต (Alto xylophone) เสียงเท่ากับโน้ตที่เขียน

ระนาดไม้โลหะเบส (Bass metallophone) เสียงต่ำกว่าโน้ตที่เขียนด้วยกุญแจซอลลงไปหนึ่งช่วงคู่แปด

ระนาดไม้เบส (Bass xylophone) เสียงต่ำกว่าโน้ตที่เขียนด้วยกุญแจซอลลงไปหนึ่งช่วงคู่แปด

ภาพประกอบ 5 เด็ก ๆ กำลังเรียนรู้ดนตรีโดยการใช้ระนาดจากเทคนิคของ คาร์ล ออร์ฟ

ที่มา: Orffinstrumenter.no. (2021). Orff-instrumenter og pedagogisk perkusjon.
 สืบค้นจาก <https://orffinstrumenter.no/tag/rytmiske-slagverkinstrumenter/>

3.3 ทฤษฎีการสอนดนตรีของดัลโครซ (Dalcroze Approach)

เอมีลี ซาคส์ ดัลโครซ (Emile Jaques-Dalcroze) คือผู้ประพันธ์เพลงชาวสวิสเซอร์แลนด์ คือผู้คิดค้นวิธีการสอนดนตรีขึ้นก่อนที่ออร์ฟ และโคดาเย จะคิดขึ้น วิธีการของดัลโครซนิยมใช้กันไปทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสหรัฐอเมริกา

ภาพประกอบ 6 เอมีลี ซาคส์ ดัลโครซ (Emile Jaques-Dalcroze)

ที่มา: Dalcroze Society of America. (2015). What is Dalcroze?. เข้าถึงได้จาก
<https://dalcrozeusa.org/about-dalcroze/what-is-dalcroze/>

ดัลโครซ เป็นผู้ก่อตั้งสถาบัน Dalcroze Eurhythmics ขึ้น ซึ่งเป็นสถาบันการเรียนการสอนดนตรีที่มีหลักการและเอกลักษณ์ที่โดดเด่น คือถือว่ามิติที่สำคัญ ของมนุษย์มี 4 มิติที่จะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันในเวลาเดียวกัน คือ สมาธิ ไหวพริบ ความไวต่อความรู้สึก และการตอบสนองทางร่างกาย

หลักการของดัลโครซ

ใช้การเคลื่อนไหวตามจังหวะเพื่อตอบสนองต่อเสียงดนตรีของดัลโครซได้พัฒนาขึ้นจนเป็นที่รู้จักและยอมรับกันทั่วไป และมีชื่อเรียกว่า ยูริธึมมิก (Eurhythmic) แต่ชื่อ "ยูริธึมมิก" นี้ บางแห่งก็เรียกเป็นชื่ออื่น เช่น ในยุโรปยกเว้นที่หมู่เกาะอังกฤษนิยมเรียกว่า "Le Rythme" และในเอเชียนิยมเรียกว่า "Delouse-Rhythmics" (สมชาย อมะรักษ์, 2542, หน้า 130)

ดัลโครซพบว่าร่างกายเป็นเครื่องตอบสนองต่ออารมณ์ดนตรีได้ดีที่สุด เมื่อเด็กได้แสดงออกทางดนตรีด้วยการเคลื่อนไหวร่างกายแล้วการตอบสนองที่เกิดขึ้นอย่างดีมีค่าที่เกิดขึ้นในตัวเองของเด็กสร้างความเป็นนักดนตรีที่แท้จริงให้กับเด็ก เขายังเชื่ออีกว่าบุคคลใดไม่ได้รับการฝึกหัดการตอบสนองต่อดนตรีด้วยร่างกายเสียแต่ยังเด็กแล้วเมื่อโตขึ้นเขาก็ทำอย่างแก่งก้างและขาดความเป็นนักดนตรีที่ดี การสอนการเคลื่อนไหวทางร่างกายตามจังหวะของเด็กนั้น ดัลโครซเริ่มด้วยการสอนให้เด็กเคลื่อนไหวตามตัวโน้ตตัวดำด้วยการเดินและการเคลื่อนไหวตามโน้ตตัวเข็บบ้างหนึ่งขึ้นด้วยการวิ่ง เด็กเคลื่อนไหวตามเสียงกลองหรือเปียโนที่ครูบรรเลงด้วยการเคลื่อนไหวเท้า แขน หรือทั้งตัว การเคลื่อนไหวแบบง่าย ๆ นี้รวมตัวกันกลายเป็นการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนได้ (ธวัชชัย นาควงษ์, 2543, หน้า 95)

ภาพประกอบ 7 กิจกรรมยูริธึมมิก (Eurhythmic)

ที่มา: Cambridge Community Television. (2013). Sing & Move for children 5-8 years old, a Dalcroze-Eurhythmics class. สืบค้นจาก <https://www.cctvcambridge.org/node/119885>

วิธีการของดาลโครซ

ยูริธึมมิก (Eurhythmic) หรือการเคลื่อนไหวโดยใช้จังหวะที่ดี โดยคำนึงถึงความรู้สึกหรืออารมณ์เป็นสำคัญ ซึ่งผู้เรียนจะแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ทางการเคลื่อนไหวร่างกาย ผู้เรียนนั้นจะเดิน วิ่ง หรือกระโดดตามความต้องการและความรู้สึกของเขาต่อเสียงดนตรี ซึ่งวิธีการนี้จะนำไปสู่การพัฒนาการรับรู้และตอบสนองต่อรายละเอียดที่มีอยู่ในเพลง ซึ่งสิ่งสำคัญที่ควรปฏิบัติมีดังนี้

1. ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมครูควรแนะนำให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์เป็นระยะเพื่อพัฒนาการเคลื่อนไหวให้เหมาะสมสอดคล้องกับเสียงดนตรี

2. ควรให้นักเรียนได้ใช้ความคิด เพื่อสร้างจินตนาการในการเคลื่อนไหวภายในใจตนเอง ตามเสียงดนตรีที่ได้ยิน โดยไม่ต้องแสดงออกเป็นท่าทาง หรืออาจใช้ความคิดสร้างเสียงดนตรีขึ้นมาตามจินตนาการ แล้วให้เคลื่อนไหวท่าทางให้สอดคล้องกับเสียงดนตรีตามจินตนาการนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาการได้ยินภายใน (Inner Hearing)

3 ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรมตามกระบวนการยูริธึมมิก ไม่ควรใช้คำสั่งที่เป็นคำพูดโดยตรง แต่ควรใช้สัญญาณต่าง ๆ แทน เช่น เสียงเครื่องดนตรี หรือ เสียงนกหวีด เป็นต้น โดยมีการตกลงกันไว้ก่อนว่าสัญญาณอะไรหมายถึงให้ทำอย่างไร

4 จังหวะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับจังหวะอย่างแท้จริง

โซลเฟจ (Solfege) โดยใช้ระบบตัวโน้ตแบบซอล-ฟา โดยผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทางด้านการรับรู้ต่อเสียงต่าง ๆ โดยใช้วิธีการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นพื้นฐาน ผู้เรียนต้องเกิดความเข้าใจในการอ่านโน้ตเพลงอย่างแท้จริง ไม่ใช่แค่ออกมาทางการเคลื่อนไหวร่างกาย ในการศึกษาในส่วนของเสียงประสาน จะต้องร้องโน้ตจากเบสถึงโซปราโน ต่อกันไปเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านเสียงประสาน โซลเฟจ เริ่มต้นจากการอ่านโน้ตในระบบซอลฟาอย่างง่าย ๆ ซึ่งบันทึกไว้บนบรรทัดเส้นเดียว โน้ตที่นำมาใช้ตัดทอนมาจากโน้ตสากล ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานในการอ่านโน้ตสากลในกุญแจประจำหลักเสียงต่าง ๆ หลังจากที่เด็กอ่านโน้ตบนบรรทัดเส้นเดียวได้แล้ว เด็กก็ฝึกอ่านโน้ตสากลบนบรรทัด 5 เส้นต่อไป โดยเริ่มจากโดเมเจอร์ของบันไดเสียงโดอะโทนิค ซึ่งบันทึกไว้ในกุญแจประจำหลักเสียงซอล

อิมโพรไวเซชัน (Improvisation) แนวคิดและทักษะทางด้านอิมโพรไวเซชัน ได้แก่ การแต่งเพลง ผู้เรียนจะสามารถได้รับการพัฒนาและสร้างสรรค์ทางด้านจังหวะ นำหลังจากที่ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์เพียงพอในการอิมโพรไวเซชันแล้ว ผู้เรียนยังต้องมี

ความรู้และประสบการณ์ในการเคลื่อนไหวมากเพียงพออีกด้วย ตัวอย่างของกิจกรรมอิมโพรไวเซชันมีดังนี้

- การเคลื่อนไหวโดยเสรี
- การเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงท่าทางตามสัญญาณ
- การเคลื่อนไหวประกอบเพลงตามจินตนาการ
- การร้องเพลงแบบเสียงสะท้อน
- การร้องเพลงแบบผลัดกันร้องที่ละวรรค
- การร้องเพลงโดยเปลี่ยนเสียงให้นักเบาตามสัญญาณ
- การตบมือแบบเสียงสะท้อน
- การตบมือโต้ตอบกัน
- การปฏิบัติเครื่องประกอบจังหวะไปตามบทเพลงโดยเสรี ฯลฯ

สำหรับกิจกรรมอิมโพรไวเซชันทางดนตรีอย่างอื่น เช่น การฟังเพลง การขับร้องเพลง และการเล่นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องประกอบจังหวะนั้น ครูอาจนำมาสอดแทรกได้บ้างตามความเหมาะสม แต่จำเป็นต้องคัดเฉพาะที่ง่าย ๆ ซึ่งเหมาะสมสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในชั้นเรียน (สมชาย อมะรักษ์, 2542, หน้า 137)

3.4 ทฤษฎีการสอนดนตรีของซุซูกิ (Suzuki Method)

ชินอิจิ ซุซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898–1998) ชาวเมืองนาโกย่า เกิดเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1898 นักการศึกษาชาวญี่ปุ่นและครูสอนไวโอลิน ผู้สร้างระบบการเรียนแบบซุซูกิ (Suzuki Method) พ่อของเขานั้นสร้างเครื่องดนตรีญี่ปุ่นที่เรียกว่า ชามิเซ็น (Shamisen) เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายของญี่ปุ่น ซุซูกิ ได้เรียนไวโอลินเพิ่มเติมที่เบอร์ลินในปี ค.ศ. 1921-1928 จากนั้นเขาจึงได้เดินทางกลับมาญี่ปุ่นและได้ก่อตั้งวงเครื่องสายซุซูกิ หลังจากนั้นไม่นานเขาก็ได้ก่อตั้งวงออร์เคสตราแห่งโตเกียว ซึ่งได้สร้างปรากฏทางดนตรีสู่ชาวญี่ปุ่น

ภาพประกอบ 8 ชินอิชิ ซุซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898–1998)

ที่มา: Franciska. (2008). Shinichi Suzuki. สืบค้นจาก https://myhero.com/S_Suzuki_stursula_ID_2008_ul

ชินอิชิ ซุซูกิ เชื่อว่าเราต้องศึกษาเพื่อที่จะพัฒนาความเก่งของเด็กผ่านทางการอบรมสั่งสอน ความสามารถทางดนตรีก็เช่นเดียวกับความสามารถทางด้านอื่น ๆ ที่ทุกคนนั้นเรียนได้เหมือนกัน

หลักการของซุซูกิ

ซุซูกิเชื่อว่าทฤษฎีการสอนดนตรีไม่ใช่เพียงการสอนดนตรีเท่านั้น แต่เขายังได้ประยุกต์ใช้จิตวิทยาลงไปในการสอนด้วย เด็กทุกคนนั้นสามารถที่จะเรียนรู้ เขาเชื่อว่าการจัดสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับผู้เรียนนั้นเป็นวิธีที่นำไปสู่การพัฒนาความสามารถ และพัฒนาไประดับสูง เวลาและความถี่ในการฝึกฝนเป็นเรื่องที่สำคัญ รวมไปถึงการจัดสภาพแวดล้อมทางดนตรีให้เด็กก็เป็นหัวใจสำคัญมากเช่นกัน

สรุปวิธีการสอนตามแนวทางซุซูกิไว้ดังนี้ ซุซูกิพัฒนาทฤษฎีการสอนมากกว่า 50 ปีมาแล้ว และค้นพบความจริงที่ว่า เด็กเล็กทั่วโลกสามารถเรียนรู้ภาษา ประจำชาติตนเองได้อย่างง่าย จึงใช้แนวคิดนี้ในการสอนดนตรี เรียกแนวคิดนี้ว่า วิธีการสอนแบบภาษาแม่

ง่าย ๆ คือ การสอนแบบเป็นธรรมชาติแบบพ่อแม่สอนลูก การให้กำลังใจด้วยความรัก การปฏิบัติดนตรีซ้ำ ๆ บ่อย ๆ อย่างมีวินัย

4 การสอนขับร้อง

การเรียนการสอนขับร้องที่ดี ครูผู้สอนควรส่งต่อความรู้ที่ครบถ้วน ทั้งทางร่างกาย ประกอบด้วย การยืน ท่าทาง และการหายใจรวมไปถึงการควบคุมระบบการหายใจเพื่อเปล่งเสียง การควบคุมเสียง การเปล่งเสียง ทำนอง จังหวะ รวมทั้งการออกเสียงพยัญชนะและสระ และ การใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความหมายและ อารมณ์เพลงสู่ผู้ฟัง

ศิวพร ห้วยหงษ์ทอง (2561, หน้า 31) ได้ถอดบทความวิจัยต่างประเทศเอาไว้ว่า ขบวนการในการร้องเพลง มีหลักในการเรียน 7 ชั้น ดังนี้

1. ศึกษาจังหวะ (Rhythm) ของเพลง โดยการปรบมือตามจังหวะโดยการใช้นิ้วมือ นอม ควบคุมไปด้วย จะทำให้จังหวะคงที่ถึงแม้ว่าจะรู้จักเพลงอยู่แล้ว ก็ไม่ควรข้ามขั้นตอนนี้ไป เนื่องจาก ในการร้องเพลงทำการตีความเพลงและออกแบบการร้องมาแล้ว ควรจะศึกษาจากโน้ตว่าผู้ประพันธ์ เพลงต้องการสื่ออะไร แล้วนำมาตีความ

2. ศึกษาทำนองเพลง (Melody)

3. ศึกษาทำนองโดยเล่นผ่านเปียโน หรือ คีย์บอร์ด เพื่อดูขึ้นคู่เสียงต่าง ๆ ในเพลง ในช่วงนี้ อาจยังไม่ต้องกังวลด้านจังหวะมาก ทั้งยังดูว่าคีย์เพลงดังกล่าวเหมาะสมกับ Range เสียงเราหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะก็ทำการ Transpose คีย์

4. ศึกษาจังหวะและทำนองเพลง

5. ร้องทำนองเพลงด้วยเสียงอะไรก็ได้โดยยังไม่ร้องเนื้อเพลง พร้อมทั้งกดคอร์ด หรือ เล่นดนตรีประกอบ

6. ศึกษาเนื้อเพลง พร้อมทั้งตีความเพลง

7. ฟังเพลงที่ศิลปินร้องเพื่อหา Concept และวิธีการเลือกใช้เสียง

8. ตีความเพลงในแบบของตนเอง และออกแบบวิธีการร้อง การสื่อสารของตนเอง และ ยังกล่าวอีกว่าการซ้อมร้องเพลงไม่ควรซ้อมร้องเพลงเกิน 1 ชั่วโมงซึ่งจะมีความแตกต่างว่าการซ้อมเครื่องดนตรีเพราะเส้นเสียงของเราถ้าได้ง่าย โดยเฉพาะผู้ที่หัดร้องเพลงใหม่ๆ ยังไม่มีประสบการณ์ในการร้องเพลง

การแบ่งเวลาในการซ้อมประกอบด้วย 4 ส่วนดังนี้

1. วอร์มร่างกาย และเสียงใช้เวลา 5-8 นาที

2. การฝึกด้านเทคนิค 10-20 นาที
3. ร้องเพลงและศึกษาเพลง 15-20 นาที
4. Cool down 2-5 นาที

จากข้อความข้างต้นสามารถบอกได้ว่าการเรียนร้องเพลงนั้นมีปัจจัยหลายอย่าง ที่จำเป็นต้องเรียนรู้อยู่หลายหัวข้อด้วยกัน โดยผู้วิจัยจะขอหยิบยกข้อสรุปที่มีส่วนอย่างมากที่จะช่วยพัฒนาการร้องของผู้เรียน จากงานวิจัยของ สุทธนรี กระจ่างคันทนมาตร (2557, หน้า 34-37) มาทั้งหมด 2 ประเด็นใหญ่ ๆ ดังนี้

การหายใจเพื่อการร้องเพลง

อวัยวะที่ใช้หายใจ ประกอบด้วยหลายอย่าง ปอด กระบังลม หลอดลม และ กล้ามเนื้อหน้าท้อง โดยอาจารย์ดวงใจ อมาตยกุล ได้เปิดเผยในการสัมภาษณ์ว่า “ขั้นตอนนี้เป็น ขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการร้อง เพลง เพราะลมหายใจเป็นส่วนที่จะมาช่วยสร้างเสียงเพื่อให้เรามี เทคนิคการขับร้องที่พร้อมที่จะไปร้องเพลงต่าง ๆ ได้ คนที่จะสามารถร้องเพลงได้เป็นอย่างดี มีเร็วแรงในการร้องตามที่ได้รับมอบหมาย คือ การมีเทคนิคที่ดี ทำเสียงสั้น ยาว นึก เบา ดัง ค่อย ช้า เร็วได้ มีการตีความบทเพลง ทำให้เกิดความ สมบูรณ์ได้ในระดับที่ดี”

เสียงขับร้องเกิดจากการที่ผู้ร้องใช้ลมหายใจออกในการเปล่งเสียง ซึ่งการร้อง เพลงจะใช้ กำลังในการเปล่งเสียงมากกว่าการพูด เพราะเสียงร้องที่ไพเราะคือ เสียงที่มีความก้อง กังวาน ดังที่ เรียกว่ามีแก้วเสียงอันไพเราะ ชวนฟัง การจะมีแก้วเสียงที่ไพเราะได้นั้น ผู้ร้องจะต้อง ส่งเสียงที่เกิดขึ้นที่ เส้นเสียงนั้นไปก้องที่บริเวณโพรงหน้า นักร้องจึงควรรู้หลักการที่ถูกต้อง เพื่อจะ ได้ร้องเพลงได้อย่างเกิดผล

เสียงของมนุษย์จัดอยู่ในประเภทเครื่องดนตรีชนิดเป่าลม เช่น แอ็กโซโฟน ทรัมเบ็ต เป็น ต้น เสียงมีลักษณะเฉพาะตัว การที่เสียงจะมีคุณภาพ มีความหนัก เบา ดัง ค่อย กังวาน หรือแหบแห้ง ล้วนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น การมีสรีระร่างกายของรูปทรงกะโหลก ใบหน้า โพรงจมูก เส้น เสียง การทำงานของกล้ามเนื้อหน้าท้องและกระบังลม นักร้องใช้ร่างกายเป็น เครื่องดนตรีนักร้องที่ดีจึง มีสมาธิสูง เนื่องจากต้องควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ การพิจารณาทำความเข้าใจ เรียนรู้และฝึกฝนอวัยวะที่สำคัญของร่างกายจนเกิดความชำนาญ

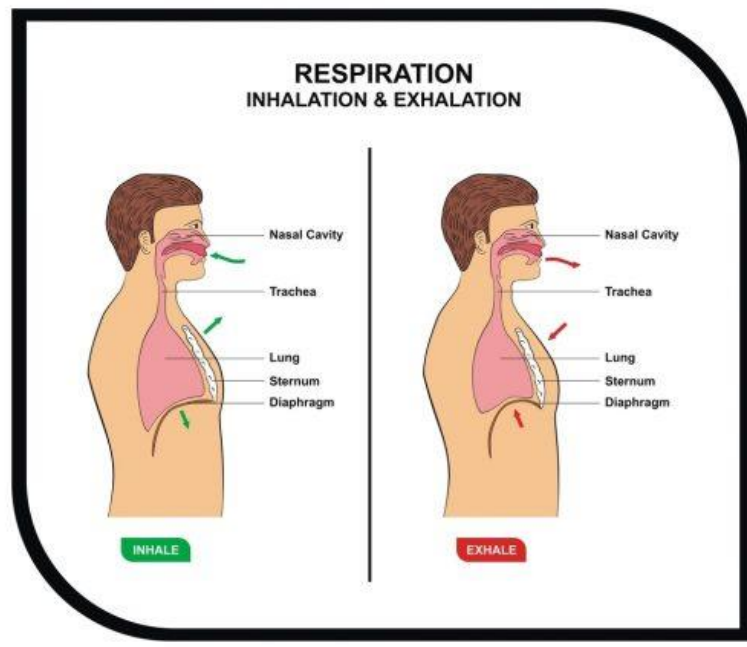
อวัยวะที่สำคัญในการหายใจ ได้แก่ (Emuzic studio, 2016)

ปอด (Lungs)

กระบังลม (Diaphragm)

ซี่โครง

กล้ามเนื้อหน้าท้อง (Front Muscles)

ภาพประกอบ 9 ภาพตัวอย่างแสดงการขยายตัวของปอดและกระบังลม
ในระหว่างการหายใจเข้า-ออก

ที่มา: DISCOVERY PLACE SCIENCE. (2020). DIY Lung Model. สืบค้นจาก <https://science.discoveryplace.org/stay-at-home-science/diy-lung-model>

การเปล่งเสียงเพื่อการร้องเพลง

การเปล่งคำร้องมี 3 ระดับ คือ

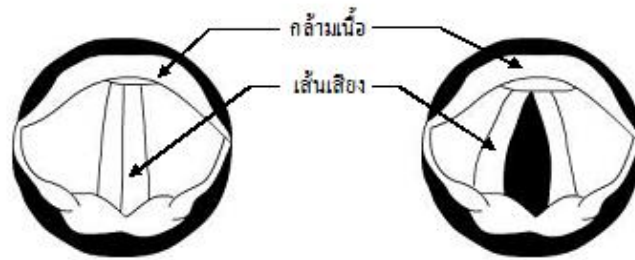
1. เสียงต่ำ (Chest Tone) จะรู้สึกสั่นสะเทือนบริเวณหน้าอก มีความกังวาน ทุ้ม ใหญ่เป็นโทนที่แสดงออกถึงอารมณ์สุขุม เศร้า

2. เสียงกลาง (Mouth Tone) เป็นโทน เสียงที่แสดงออกถึงอารมณ์ที่ปกติ สบาย ๆ จะรู้สึกสั่นสะเทือนบริเวณช่องปาก และในโพรงอากาศ บริเวณจมูก

3. เสียงสูง (Head Tone) เป็นโทนเสียงที่แสดงออกถึงอารมณ์ที่ดีที่สุด ๆ เสียใจสุด ๆ สนุกสนาน จะรู้สึกสั่นสะเทือนก้องบริเวณเหนือลิ้นไก่และส่วนหลังของศีรษะ ซึ่งนักร้องที่มีทักษะ ความรู้และประสบการณ์สูง จะทราบดีว่าตัวโน้ตที่กำลังร้องอยู่นั้น มีเสียงสูงหรือต่ำ การเปล่งเสียงนักร้องต้องพยายามออกเสียงพยัญชนะและ สระและวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง รูปปาก ถูกต้อง ต้องคอยพิจารณาอยู่เสมอ เมื่อเปล่งเสียงร้องออกมา คำร้องต้องชัดถ้อยชัดคำมีน้ำหนักหนักเบาให้สมควรไปตามความหมายและบุคลิกของเพลงนั้น ๆ มีการควบคุมระบบการหายใจ เพื่อเปล่งเสียงได้ดี ลมที่พาเสียงไปจึงเป็นเหมือนการวาดรูปงานศิลปะ เราจะตัวดปลายพู่กันให้เส้นหนักเบาหรือไปในทิศทางใดให้เส้นสายสวยงาม การร้องเพลงจึงอยู่ที่การพิจารณาเห็นอวัยวะส่วนที่ต้องใช้ และเห็นลมที่กำลังเปล่งออกมา มีการทำให้ลมผ่านหนักเบาได้อย่าง ประณีต และจริงใจ ไม่ฝืนธรรมชาติ

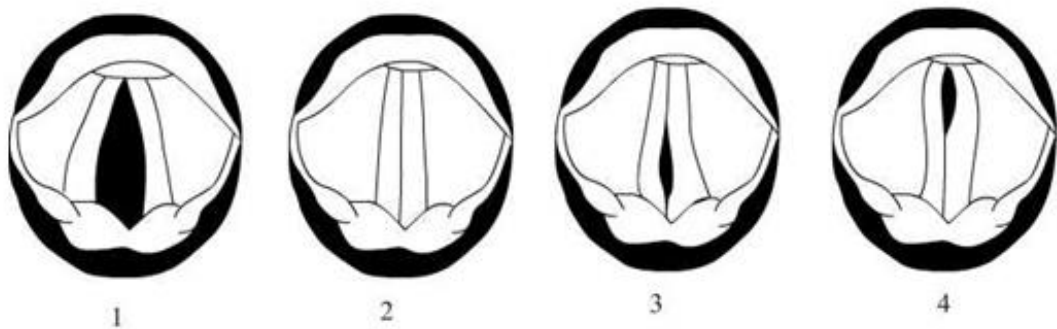
การเปล่งเสียงที่ไม่ถูกต้อง อาจทำให้เสียงที่เปล่งออกมาไม่มีคุณภาพ ซึ่งอาจเกิดจากการหายใจไม่ถูกวิธี และการทำงานของอวัยวะที่ใช้ออกเสียงบางส่วนไม่ถูกต้อง (อนุดรี เจตนเมษฐ์, 2554, หน้า 9) ในส่วนของ ดวงใจ อมาตยกุล (2548, หน้า 14) ได้เปิดเผยในการสัมภาษณ์ว่า “เพราะเมื่อนักกร้องเข้าใจ หลักการทำงานของกล้ามเนื้อทุกส่วน จิตสั่งกายให้ปฏิบัติ นักร้องมีสมาธิสูง เป็นสมาธิลึมตาเป็น นักร้องต้องคิดตลอด ทราบถึงร่างกายทุกส่วน แต่ให้ร้องออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ มีสติ การใส่ใจต่อ อวัยวะต่างๆ ทำให้นักร้องได้ฝึกฝน ซึ่งเป็นการส่งผลของงานที่ดีของนักร้องทั้งสิ้น

เส้นเสียง - เปรียบเหมือนเครื่องดนตรีประจำอยู่ในร่างกายของเรา เส้นเสียงเป็นกล้ามเนื้อบาง ๆ ที่ขวางอยู่เหนือหลอดลม และยังทำหน้าที่กันไม่ให้มีสิ่งแปลกปลอมเข้าไปในหลอดลม

ภาพประกอบ 10 เส้นเสียง

ที่มา: อัญชุลี เมฆวิบูลย์. (2560).เทคนิคการขับร้องประสานเสียง. สืบค้นจาก<https://tinyurl.com/ypd563pp>

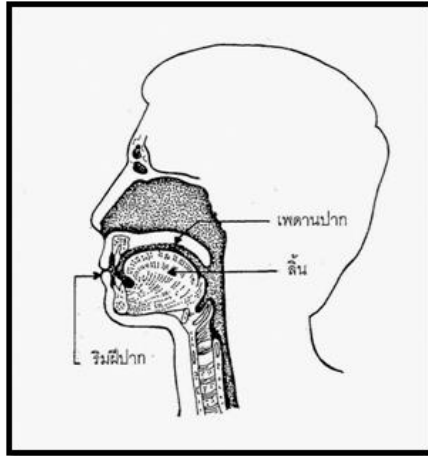

ภาพประกอบ 11 แสดงการเคลื่อนไหวของเส้นเสียง

ที่มา: อัญชุลี เมฆวิบูลย์. (2560).เทคนิคการขับร้องประสานเสียง. สืบค้นจาก<https://tinyurl.com/ypd563pp>

1. เส้นเสียงตอนที่หายใจเข้า จะเปิดออกเป็นสามเหลี่ยม
2. เส้นเสียงขณะเปล่งเสียง จะปิดชิดกันและเกิดการสั่นพริ้วสำหรับเสียงต่ำ
3. เส้นเสียงเกิดการพริ้วด้านหน้า ในการเปล่งเสียงกลาง
4. เส้นเสียงเกิดการพริ้วด้านหลัง ในการเปล่งเสียงสูง

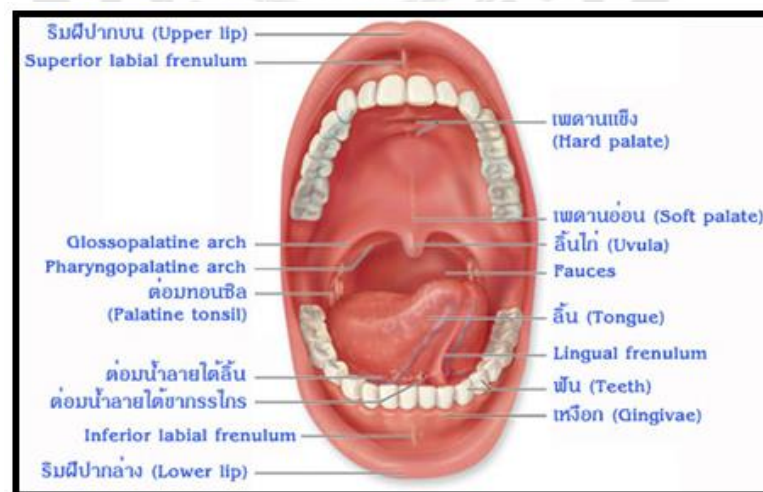
ช่องคอ

ภาพประกอบ 12 ช่องคอ

ที่มา: อัญชุลี เมฆวิบูลย์. (2560). เทคนิคการขับร้องประสานเสียง. สืบค้นจาก <https://tinyurl.com/ypd563pp>

ช่องปาก

ภาพประกอบ 13 ช่องปาก

ที่มา: อัญชุลี เมฆวิบูลย์. (2560). เทคนิคการขับร้องประสานเสียง. สืบค้นจาก <https://tinyurl.com/ypd563pp>

จากบทความข้างต้นนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การร้องเพลงนั้น มีส่วนสำคัญหลายอย่างที่จะต้องนำมาประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางร่างกาย หรือทางอารมณ์ เพื่อก่อให้เกิดความไพเราะ จำเป็นต้องใช้การฝึกฝนและความเข้าใจที่ถูกต้อง มีแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพและครูผู้สอนที่มีความรู้ความชำนาญ สามารถมองเห็นปัญหาของผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขอย่างถูกต้อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้อง เพื่อนำไปแก้ไขและพัฒนาบทเรียนสำหรับการสอนขับร้องในอนาคตต่อไป

5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยทางด้านดนตรีและการขับร้อง

ขวัญใจ ฮีลีย์ (2533) ได้วิจัยสภาพและปัญหาของการศึกษาดนตรีในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาสภาพและปัญหาของการศึกษาดนตรีในประเทศไทย โดยศึกษาสถาบันของรัฐบาลที่มี การเปิดโปรแกรมดนตรีศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนทักษะส่วนใหญ่เป็นการสอนตัวต่อตัว ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนมีเครื่องดนตรีเพียงพอแต่ด้อย โดยมีแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนในประเทศไทย คือ ต้องจัดการศึกษาดนตรี ศึกษาให้มีความต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษาโดยจัดเนื้อหาให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องทุกระดับชั้น และควรมีการจัดสัมมนาในระหว่างสถาบันการศึกษาที่มีการจัดสอนดนตรีศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพื่อหาข้อตกลงให้ไปในทิศทางเดียวกัน

ปัทม์ชนิต ปัญญาสังข์ (2550) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการสอนวิชาขับร้องสากลกรณีศึกษา โรงเรียนดนตรีมีฟ้า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสอนวิชาขับร้องสากลโดยศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนการสอน เทคนิคและวิธีการสอน สื่อการสอน การประเมินผลและรวมไปถึงสภาพ ปัญหาต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนดนตรีมีฟ้า ในช่วงระยะเวลา พ.ศ.2550 จาก ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่มีการวางแผนในระยะสั้นโดยไม่มีการบันทึกเพราะสามารถทำได้ และในการสอน1 ชั่วโมงจะสอนแบบตัวต่อตัว หรือ เป็นคู่จะมีการวิเคราะห์ถึงปัญหาในการร้อง เพลงของนักเรียนก่อนแล้วจึงวางแผนเฉพาะบุคคล เทคนิคและวิธีการของโรงเรียนดนตรีมีฟ้า หลายวิธีขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่จะสอน อายุของนักเรียน ประสบการณ์และทักษะทางดนตรีของนักเรียน สไตล์เพลงที่เรียน รวมถึงความแตกต่างกันของครูผู้สอนแต่ละคนในแง่ของการศึกษา ความถนัด อุปนิสัยจิตวิทยาการสอน ประสบการณ์ในการสอนสื่อการสอนที่โรงเรียนดนตรีมีฟ้าใช้ จะประกอบด้วยเปียโน, เครื่องเสียง, ไมโครโฟน, หนังสือโน้ตเพลง, แสตนด์ตั้งเนื้อเพลง รวมถึงแบบฝึกหัดต่างๆ การวัดผลและประเมินผล สามารถแบ่งได้เป็น 4 แนวทาง คือ 1)ประเมินผลโดยครูผู้สอน 2)ส่งนักเรียนขึ้นคอนเสิร์ต 3)การส่งนักเรียนสอบเกรด 4)การประเมินผลด้วยตนเอง

ด้านสภาพปัญหาในการเรียนการสอนแบ่งเป็นสองส่วนคือ ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียน และจาก ผู้ปกครองปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากนักเรียนได้แก่นักเรียนขาดการซ้อม จึงทำให้ใช้เวลาในการ แก้ปัญหานั้น นานกว่าที่ครูผู้สอนได้วางแผนไว้และนักเรียนบางคนต้องการร้องเพลงป๊อปเท่านั้น ไม่ยอมอ่านโน้ต ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครอง ได้แก่ ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในการเรียน ร้องเพลง และคิดว่าอยากให้นักเรียนร้องเพลงที่ตนชื่นชอบ แต่เพลงดังกล่าวไม่เหมาะสมกับ ความสามารถของนักเรียนและผู้ปกครองคิดว่าการมาเรียนที่โรงเรียนดนตรีมีฟ้าจะมีโอกาส ออกเทป

5.2 งานวิจัยเชิงเอกสาร (Document Research)

ฐิติวัฒน์ ทองแก้ว (2558) สร้างงานวิจัยเพื่อการสังเคราะห์องค์ประกอบคุณภาพชีวิต ของคนพิการจากบทความวิชาการ งานวิจัย เอกสารเชิงนโยบาย และเกณฑ์มาตรฐานด้าน คุณภาพชีวิตคนพิการโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงเอกสารตามแนวทางของ Scott (1990; 2006) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 1) วรรณกรรมภาษาไทย จำนวน 13 ฉบับ และ 2) วรรณกรรมภาษาต่างประเทศจำนวน 15 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพชีวิตของคนพิการ สามารถแบ่งออกเป็น 3 มิติ โดยแต่ละมิติจะประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ 1) มิติคุณภาพ ชีวิตของคนพิการในบริบทสากล 2) มิติคุณภาพชีวิตของคนพิการในบริบทเฉพาะสำหรับคนพิการ ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ คุณลักษณะส่วนบุคคล คุณภาพของการดูแล การรับรู้สิทธิ การเข้าถึงสิทธิ การมีส่วนร่วม การสนับสนุนจากสังคม สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก การศึกษาและพัฒนาตนเอง และ อาชีพและการมีรายได้ และ 3) มิติคุณภาพชีวิตของคนพิการในบริบทด้านการประกอบอาชีพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ลักษณะสถานที่ทำงาน การสนับสนุนสภาวะการทำงาน การรับรู้ความสามารถและการเห็นคุณค่า ในตนเอง และเงื่อนไขของ งานและผลลัพธ์ในงาน ซึ่งผลการวิจัยเชิงเอกสารครั้งนี้จะเป็น กรอบแนวคิดในการวิจัยเชิงประจักษ์ เพื่อพิสูจน์องค์ประกอบของ คุณภาพชีวิตคนพิการ และ ความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมถึงเป็นข้อมูลสำคัญ ในการจัดทำนโยบายเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในหัวข้อเรื่อง การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร (Document Research) ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ความหมายของงานวิจัย ประเภทของงานวิจัย ทฤษฎีการสอนดนตรี การขับร้อง การสอนขับร้อง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น
2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล
3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
4. ขั้นตอนการนำเสนอผลงานวิจัย

ขั้นตอนการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

- 1.1 การสำรวจข้อมูลเบื้องต้นในระหว่างเดือน ธันวาคม 2562 ถึง มกราคม 2563 โดยมีการทบทวนวรรณกรรม เพื่อนำมาวางแผนในงานวิจัย และเตรียมการเก็บข้อมูล
- 1.2 นำเสนอโครงร่างเพื่อขออนุมัติ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2563

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

- 2.1 ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลดังต่อไปนี้
 1. สำนักหอสมุดแห่งชาติ NATIONAL LIBRARY OF THAILAND
 2. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ THE CENTRAL LIBRARY OF SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY
 3. สำนักงานวิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (หอสมุดกลาง)
 4. ฐานข้อมูลงานวิจัยของ Thai LIS
- 2.2 แหล่งข้อมูลภาคสนาม

ศึกษาเอกสารและฐานข้อมูลวิจัยจาก Thai LIS ที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องเพลง ทั้งในระบบการศึกษา และนอกระบบการศึกษา ทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา

2.3 สร้างและคัดกรองงานวิจัยโดยแบ่งออกตามประเภทของงานวิจัย ทั้งในด้านของประโยชน์ของข้อมูลได้แก่ งานวิจัยบริสุทธิ์ งานวิจัยประยุกต์ และงานวิจัยเชิงปฏิบัติ และในแง่ของลักษณะของข้อมูล เช่น งานวิจัยเชิงปริมาณ และ งานวิจัยเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 นำข้อมูลที่ได้จากการคัดกรอง มาทำการวิเคราะห์ และจำแนกออกเป็นประเด็นต่างๆ ตามที่กำหนด

3.2 เก็บข้อมูลเพิ่มเติม สำหรับส่วนที่ขาด

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive) ตามแนวทางของวิทยานิพนธ์เชิงคุณภาพ

ขั้นตอนการนำเสนองานวิจัย

การนำเสนองานวิจัยในหัวข้อเรื่อง การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 ใช้การวิเคราะห์ในแบบคัดกรองงานวิจัยโดยพิจารณาจาก ประเภทของงานวิจัย โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบ และใช้การพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive)

บทที่ 4 ผลการศึกษา

การวิจัยในหัวข้อเรื่อง “การวิจัยเรื่องการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้องในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562” เป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นวิธีที่ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 และเขียนเสนอผลในเชิงวิเคราะห์ที่กำหนดการจำแนกประเภทงานวิจัยออกเป็น 3 ประเภท คือ (1) การวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) (2) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) และ (3) การวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) เพื่อสามารถวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยและดูแนวทางการของการศึกษาดนตรีในประเทศไทยได้

4.1 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2562 สามารถจำแนกประเภทของงานวิจัยทางดนตรีได้ดังนี้

4.1.1 งานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ Pure Research หรือ การวิจัยพื้นฐาน Basic Research

ผู้วิจัยค้นพบงานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ หรือ การวิจัยพื้นฐาน จำนวนทั้งสิ้น 28 เรื่อง ดังรายการต่อไปนี้

(1) การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการขับร้องบทเพลงในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ The development of training curriculum for musical service in Eucharistic celebration : A case study of Maria Rosa Mystica church (เจือจันท์ นุญเจริญ, 2552)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำ เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการขับร้องบทเพลงในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ และทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมการขับร้องบทเพลงในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ โบสถ์แม่พระกุหลาบทิพย์ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นงานวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการศึกษาของงานวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของ BCIT 3 ขั้นตอนแรก ซึ่งประกอบด้วย 8 กระบวนการย่อย คือ ขั้นที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็น ขั้นที่ 2 พัฒนาหลักสูตร ขั้นที่ 3 การฝึกอบรมและประเมินผล ผลการจัดทำหลักสูตร

พบว่า โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ผลลัพธ์การฝึกอบรม เนื้อหาสาระ กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อ ระยะเวลาการฝึกอบรม ตัวชี้วัด และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน โดยกิจกรรมการฝึกอบรมประกอบด้วย 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1 ความรู้พื้นฐานทฤษฎีดนตรี เรื่อง การบันทึกตัวโน้ต กิจกรรมที่ 2 ความรู้พื้นฐานทฤษฎีดนตรี เรื่อง จังหวะ กิจกรรมที่ 3 ความรู้พื้นฐานการขับร้อง เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขับร้องและการร้องประสานเสียง กิจกรรมที่ 4 บทเพลงในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เรื่อง ความหมายของลำดับในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพิธีกรรมในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ผลการประเมินโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรในทุกกิจกรรม และผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมโดยใช้เนื้อหากิจกรรมที่ 2 เรื่อง จังหวะ กับกลุ่มนักขับร้อง ผลการทดลอง พบว่า กลุ่มนักขับร้องมีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความรู้หลังการอบรมสูงกว่าคะแนนก่อนฝึกอบรม และผลการประเมินภาคปฏิบัติหลังการฝึกอบรมมีจำนวนผู้สอบผ่านภาคปฏิบัติในระดับสูง

(2) ประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ทำให้ทราบข้อมูลของการพัฒนาหลักสูตรการขับร้องบทเพลงในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดกระบวนการกิจกรรม และการประเมินผล ได้ผลการวิจัยที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรการขับร้องเพลงศาสนา ควรมีการนำหลักการนี้ไปใช้ในการพัฒนาการสอนกิจกรรมการขับร้องในบทเพลงประเภทศาสนาได้

(2) การวิเคราะห์ทางร้องเพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางพระยาเสนาะดุริยางค์ (แฉ่ม สุนทรวาทีน); The analysis on the vocal melodies of pleng Kak mon 3 Chan of Praya Sanoa Duriyang (Cham Sutharawatin) (พันธ์ศักดิ์ วรรณดี, 2550)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อวิเคราะห์ทางร้องเพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางพระยาเสนาะดุริยางค์ เพื่อสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเพลงแขกมอญ สืบค้นความเป็นมาเกี่ยวกับทางร้องเพลงแขกมอญ 3 ชั้น และวิเคราะห์การแต่งทางร้องเพลงแขกมอญ 3 ชั้น ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้คืองานวิจัยพื้นฐาน Basic Research จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผู้วิจัยพบว่าข้อมูลเกี่ยวกับเพลงแขกมอญ เพลงแขกมอญ 2 ชั้น ทางบรรเลง เป็นเพลงช้า อยู่ในเรื่องแขก มอญที่ 2 ท่อน ได้มีการปรับทางบรรเลงทั่วไปต่างจากทางบรรเลงในเพลงเรื่อง ทางร้องที่ร้องปนระหว่างทางเท่ากับทางพระยาเสนาะดุริยางค์ การแต่งทางร้องมีการแต่งร้องแบบหลักเสียงเสียงลูกตก เพื่อให้ทำนองมีความเคลื่อนไหวที่

อย่างกลมกลืน มีลักษณะเด่นที่การสอดแทรกคำร้องที่เป็นภาษามอญการบรรจุคำร้องที่มีการฉีกคำแล้วแต่งเสียงอื่นเชื่อมระหว่างพยางค์

(2) ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยข้างต้น เป็นวิเคราะห์ทางร้องเพลงแขกมอญ จากบุคคลผู้เป็นครูเพลง ทำให้ได้ข้อมูลทางการร้องเพลงแขกมอญ 3 ชั้น และการวิเคราะห์การแต่งทางร้องเพลงแขกมอญ 3 ชั้น เพื่อเป็นประโยชน์แก่ครูเพลงยุคใหม่และผู้เรียนได้มีเทคนิคการร้อง การเอื้อนที่เป็นต้นแบบจากดั้งเดิม

(3) **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นบ้านอีสานเรื่องการขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสาน ;The development of Isan folk music curriculum in Isan folk singing 3 (ปิยพันธ์ แสนทวิสุข และคณะ, 2547)**

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นบ้านอีสานเรื่องการขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสาน เพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นบ้านอีสานเรื่อง การขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสาน ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้ จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) งานวิจัยดังกล่าว เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการสอนดนตรีพื้นบ้านอีสานเรื่อง การขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสาน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกนักเรียนที่มีความสนใจในดนตรีพื้นบ้านอีสานทุกระดับชั้น ได้นักเรียนที่สนใจทั้งสิ้น 5 คน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย 4 ชุดเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และหาประสิทธิภาพของหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐาน และใช้การทำสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test สรุปผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินหลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญปรากฏว่า หลักสูตรท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ผลการประเมินแผนการสอนของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยในทุก ๆ ด้านอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นอย่างมีระบบจะทำให้ ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหลักสูตรที่สร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมบูรณ์

(2) จากงานวิจัยดังกล่าวพบว่าการศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรดั้งเดิมของการขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสาน ทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นระบบ และหลังจากผู้วิจัยได้เครื่องมือการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานจะส่งผลให้การเรียนการสอน การขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

(4) กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้กำกับการขับร้องและนักร้องเพื่อพัฒนาการสำหรับการบันทึกเสียงเพลงไทยสากล; Communication process of vocal directors and singers for singing development in Thai popular song recording (สวรรรยา แก้วมิชัย, 2550)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาการสื่อสารระหว่างผู้กำกับการร้องและนักร้องเพื่อนำมาพัฒนาการบันทึกเสียงเพลงไทยสากลศึกษา รวมไปถึงคุณสมบัติของนักร้องและปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการขับร้องเพลงไทยสากล ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นงานวิจัยบริสุทธิ์ หรือ Pure Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) การวิจัยนี้ใช้การวิจัยแบบโดยการสัมภาษณ์ ผู้กำกับการขับร้อง จำนวน 21 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้กำกับการขับร้องต่างประเทศ จำนวน 7 คน ใช้แบบสัมภาษณ์ผ่านทางอีเมลและนักร้อง จำนวน 80 คน ใช้แบบสอบถาม และได้พบว่า การสื่อสารระหว่างผู้กำกับการขับร้องกับนักร้องในด้านการบันทึกเสียงเพลงไทยสากล ความสามารถด้านการสื่อสารอารมณ์เพลง ทักษะในการร้องเพลง สภาพร่างกายและจิตใจ เอกลักษณะเฉพาะตัวในการร้องเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะให้ได้ได้ผลงานการบันทึกเสียงที่มีคุณภาพ

(2) ประโยชน์ของงานวิจัยนี้ทำให้ได้เข้าใจถึงกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้กำกับการขับร้องและนักร้อง ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารของผู้กำกับการขับร้องในการบันทึกเสียงเพลงไทยสากลของนักร้อง เพื่อที่นักร้องจะนำไปพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น และมีทัศนคติต่อการขับร้องที่ถูกต้อง เปิดรับความรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ และเป็นต้นแบบในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการการบันทึกเสียง ทั้งในแง่ของอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมในห้องบันทึกเสียงแก่ผู้บันทึกเสียงต่อไป

(5) การศึกษาความต้องการฝึกขับร้องในวัยกลางคนและวัยสูงอายุตอนต้น Transformation of shadow in composition (ศักดิ์สิทธิ์ สมितिธรรม, 2555)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาความต้องการฝึกขับร้องในวัยกลางคนและวัยสูงอายุตอนต้น ศึกษาความต้องการฝึกร้องเพลงของประชากรกลุ่มหนึ่ง รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนขับร้องเพลง ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทงานวิจัยพื้นฐาน งานประเภนี้จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการวิจัยพบว่า เพศหญิง ที่มีช่วงอายุ 55-59 ปี และมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีความต้องการเรียนขับร้องเพลง มากที่สุด ประชากรกลุ่มนี้ชอบร้องเพลงแนวไทยสากล ที่มีจังหวะปานกลาง การมาร้องเพลงเพื่อเพิ่มทักษะและสร้างความมั่นใจ เพราะไม่เคยเรียนมาก่อน อีกทั้งยังต้องการแสดงออกบนเวทีพร้อมวงดนตรีให้เพื่อนและสาธารณชนได้ชมด้วย ด้านหลักสูตรต้องมีมาตรฐานทิวาวิชาการ, ด้านค่าใช้จ่ายในส่วนค่าให้บริการต่าง ๆ มีความเหมาะสม, ด้านสถานที่ตั้งมีความสะดวกในการเดินทางและการเรียน ตั้งอยู่ใกล้แหล่งสาธารณูปโภค, ด้านการประชาสัมพันธ์และการสนับสนุนการศึกษา ควรมีกิจกรรมเสริมที่เผยแพร่สู่สาธารณชนอยู่เสมอ

(2) จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวทำให้พบว่า การศึกษาความต้องการของแต่ละช่วงวัยในการฝึกขับร้อง ทำให้เราได้ข้อมูลเพื่อนำไปเจาะกลุ่มในการประชาสัมพันธ์แก่ผู้ที่สนใจ ได้ตรงกับกลุ่มความต้องการ อีกทั้งยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของการจัดการหลักสูตรที่เหมาะสมแก่ผู้สนใจเรียนขับร้อง ในช่วงวัยกลางคนจนถึงวัยสูงอายุตอนต้น เพื่อให้ผู้ประกอบการโรงเรียนสอนร้องเพลงนำไปปรับใช้ต่อไป

(6) การศึกษาวิธีขับร้อง เพลงในต้นาคบาตของอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน ;A study of vocal melodies in Nakhabas suites of Careoncai Suntharawaathin (สมพร เฉลียวศิลป์, 2547)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาวิธีขับร้อง เพลงในต้นาคบาตของอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน และเพื่อบันทึกโน้ตวิธีขับร้องเพลงในต้นาคบาต ของอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็น Pure Research จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลของการศึกษาพบว่า ประวัติเพลง ในต้นาคบาตมีเพลงจำนวนทั้งสิ้น 24 เพลง พบว่าเป็นเพลงเก่าที่มักใช้ในการแสดงโขน ละคร เป็นเพลงอัตราสองชั้นและชั้นเดียว การแบ่งวรรคคำร้อง นั้นสามารถแบ่งเป็นกลุ่มคำได้มากที่สุด 4 คำ น้อย ที่สุด 2 คำ โดยคำนึงถึงความสละสลวยและความหมายตามบทประพันธ์ ช่วงการหายใจ โดยความพิเศษของการขับร้องเพลง ของอาจารย์เจริญใจ จะอยู่ที่การเปล่งเสียงร้องและเอื้อนอย่างบรรจง และสอดคล้องไปกับเนื้อเพลงและอารมณ์ของเพลง

(2) ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยข้างต้น เป็นศึกษาวิธีการขับร้องจากบุคคลผู้เป็นครูเพลงต้นแบบ เป็นเพลงที่นิยมใช้ในการแสดงโขน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมอันเก่าแก่ของชาวไทย ที่ควรค่าแก่การดำรงรักษาไว้ แก่ผู้ศึกษาเพลงต้นแบบในรุ่นหลัง ให้ได้ฝึกฝนการปล่อยเสียงร้องและเคลื่อนไหว สอดคล้องไปกับอารมณ์เพลงตามแบบฉบับของครูเพลงต่อไป

(7) ศึกษาเทคนิคการขับร้องประกอบการแสดงละครในของครุภัณฑ์นา อยู่ยั้งยืน กรณีศึกษา : เรื่องอิเหนาตอนบุษบาชมศาล-ตัดดอกไม้-ฉายกรีซ ; A study of the singing technique for display ing La-Korn-Nai of Kroo Mantana Yhuyangtuen : a case study of the episode of Bussaba (รจนา ผาดไพบูลย์, 2550)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อ ศึกษาเทคนิคการขับร้องประกอบการแสดงละครในของครุภัณฑ์นา อยู่ยั้งยืน กรณีศึกษา ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภท Basic Research จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ครุภัณฑ์นา อยู่ยั้งยืน เรียนด้านดนตรีและขับร้อง โดยเริ่มฝึกหัดจากการฝึกซ้อมกันภายในครอบครัว และได้พัฒนาสูงขึ้นเมื่อเข้ามารับราชการกับกรมศิลปากร จนกระทั่งมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในวงการการศึกษาทางด้านดนตรีไทย โดยเทคนิคการขับร้องที่พบมีทั้งหมด 11 เทคนิค ได้แก่ หวนเสียง ผันคำ ผันทางเสียง กดเสียงต่ำ กระทบสองชั้น ครั้น กระทบ ทางเสียง ซ้อนเสียง กดต่ำ และเพี้ยนเสียง

(2) ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยข้างต้น จากการศึกษาเทคนิคการขับร้องประกอบการแสดง ในผลงานเรื่องอิเหนา ซึ่งเป็นผลงานที่มีชื่อเสียงในวงกว้าง ในวงการนักแสดงละครเพลงร้องในประเทศไทย ทำให้ได้ทราบเทคนิคของครูเพลงซึ่งมีมากถึง 11 เทคนิคด้วยกัน ซึ่ง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทางด้านมานุษยวิทยา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาทางด้านนี้ต่อไป

(8) การสอนวิชาขับร้องสากล : กรณีศึกษาโรงเรียนดนตรีมีฟ้า The instruction of voice program : case study of Mifa music school (ปัทม์ชนิต ปัญญาสังข์, 2550)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาการสอนวิชาขับร้องสากล โดยใช้กรณีศึกษาจากโรงเรียนดนตรีมีฟ้า เพื่อศึกษาพัฒนาการทางด้านการจัดการศึกษาในวิชาชีพศิลปศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์และสภาพปัจจุบันของการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษาในด้านต่าง ๆ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนดังกล่าว มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นครูสอนวิชาขับร้องที่เน้นทักษะด้านการออกเสียง มีการพัฒนารูปแบบการสอนโดยการใช้แบบฝึกต่าง ๆ และยึดตำราจากของต่างประเทศ

(2) ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยข้างต้น ทำให้พบการพัฒนาแบบการสอนโดยการใช้แบบฝึกจากต่างประเทศ และรู้แนวทางในการแก้ไขสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้ตรงต่อความต้องการของผู้เรียนเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพการเรียน สำหรับชั้นเรียนในโรงเรียนดนตรีต่างๆให้มีการจัดการศึกษาที่เป็นระบบมากยิ่งขึ้น

(9) การสอนวิชาขับร้องโดยใช้เทคนิค Speech Level Singing (SLS) : กรณีศึกษา แกรมมี่ ครูโรจน์ ไวคอล สตูดิโอ (GRVS); Teaching singing using speech level singing technique (SLS) : a case study of the Grammy Krudj vocal studio (GRVS) (อนุตริ เจตนเมษฐ์, 2554)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาการสอนวิชาขับร้องของครูโรจน์ ที่ใช้เทคนิค Speech Level Singing (SLS) ใน 5 ประเด็นคือ 1. แผนการสอนและเนื้อหาการสอน 2. เทคนิคและวิธีการสอน 3. สื่อและอุปกรณ์ 4. การวัดผลและประเมินผล 5. ปัญหาในการเรียนการสอน ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภท การวิจัยพื้นฐาน หรือ Basic Research จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) โดยทำการวิจัยศึกษาจากครูสอนวิชาขับร้องจำนวน 6 คน และนักเรียนที่ผ่านการเรียนขับร้องโดยใช้เทคนิค Speech Level Singing จำนวน 6 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีการวางแผนการสอนระยะสั้น แบบอาทิตย์ต่ออาทิตย์ ด้านเทคนิคและวิธีการสอน จะใช้ระบบ เพสตรารอส คือ ให้นักเรียนสังเกตและฟังเพื่อให้ได้ประสบการณ์ตรงและใช้วิธีอุปมาคือ ครูให้ตัวอย่างนักเรียนฝึกปฏิบัติ ตลอดจนการเลียนแบบโดยใช้ครูเป็นต้นแบบ การวัดผลและประเมินผล ส่วนใหญ่จะมีการวัดผลและประเมินผลโดยครูผู้สอน ปัญหาในการเรียนการสอนเกิดจากนักเรียนและผู้ปกครองที่มีความเข้าใจผิดในการเรียนขับร้อง นักเรียนขาดการฝึกซ้อมแบบฝึกหัดที่ครูให้เป็นการบ้าน

(2) จากงานวิจัยข้างต้น การศึกษาเทคนิคที่เป็นสากลและเป็นที่ยอมรับจากทั่วโลกนั้น ทำให้นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนร้องเพลงที่ได้ผล อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ครูผู้สอนเองสามารถนำเทคนิคดังกล่าวไปปรับใช้ให้เข้ากับเทคนิคส่วนตัว ทั้งในแง่ของการสร้างแผนการสอน วิธีการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนของตนเองได้ตรงจุด

(10) กลวิธีการสอนขับร้องเพลงไทยของครูสอนขับร้องเพลงไทยระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย (จันทนา คชประเสริฐ, 2557)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษากลวิธีการสอนขับร้องเพลงไทยของครูสอนขับร้องเพลงไทยระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ตลอดจนเทคนิคและวิธีการในการขับร้องซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์อันชัดเจน ได้รับการสั่งสมจนเกิดเป็นระบบที่พัฒนามายาวนานและต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาระบบการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในรูปแบบต่าง ๆ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการศึกษาพบว่ามี การเปิดสอนขับร้องเพลงไทยระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยอยู่ภายใต้สังกัดของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์หลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอนสามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มหลักสูตรใช้กลวิธีขับร้องในการสอนที่หลากหลาย ทั้งเหมือนและแตกต่างกัน กลวิธีขับร้องที่ใช้ในการสอนของผู้สอนที่เหมือนกัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กระบับ ครั้น (รวมคันทัน) กลิ่นเสียงประคบ กนกคอก เน้นเสียง บริบ โปรว ลงทรวง โหนเสียง เอื้อนสามเสียง (รวมปลิ้นเสียง) ลักหายใจกลมเสียง บีบเสียง ประดิษฐ์คำ บั่นเสียงบั่นคำ ผันเสียง ม้วนเสียงม้วนคำ สะบัดเสียง เสียงลอยจังหวะเสียงหนักเบา นอกจากนี้ยังพบการใช้กลวิธีขับร้องที่แตกต่างออกไป

(2) จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นถึงเทคนิคและกลวิธีการขับร้องเพลงไทยของครูสอนขับร้องเพลงไทยระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย โดยมีการใช้เทคนิคการขับร้องที่หลากหลายและแตกต่าง ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในผู้ที่มีความสนใจด้านการขับร้อง และสามารถนำไปพัฒนาฝึกฝนการขับร้องโดยใช้เทคนิคเหล่านี้ได้

(11) **ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน หลักสูตรวิชาขับร้องในเขตกรุงเทพมหานคร; A study of factors affecting the needs of parents who send their children to private music school for chorus course in Bangkok (ธัญญ์นรี วัฒนากร, 2557)**

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน หลักสูตรวิชาขับร้องในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน หลักสูตรวิชาขับร้อง ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน หลักสูตรวิชาขับร้อง ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผู้ปกครองส่วนใหญ่นั้นล้วนส่งบุตรหลาน ศึกษาการปฏิบัติเปียโนมาก่อน และนอกจากนั้นแล้ว ผู้ปกครองยังต้องการให้บุตรหลานทำกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการแสดง เพื่อฝึกให้เด็กกล้าแสดงออก และยังช่วยเรื่องบุคลิกภาพที่ดี ผู้ปกครองส่วนใหญ่ อยากให้มีการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความหลากหลาย เพื่อที่นักเรียนจะไม่เบื่อหน่าย และมีความสุขและความผ่อนคลาย นอกจากนี้ โรงเรียนที่สอนนั้นควรจะต้องมีครูผู้สอนที่มีความสามารถในการสอนในหลากหลายสไตล์ และรู้จักพฤติกรรมของผู้เรียน เมื่อหลักสูตรการเรียนการสอน ถึงจะสามารถดึงดูดและตอบสนองความต้องการ ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

(2) จากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ทำให้ผู้ปกครองมีความต้องการที่อยากจะส่งเสริมให้บุตรหลานเสริมทักษะเกี่ยวกับดนตรีและการแสดง เพื่อให้เสริมสร้างทักษะด้านการกล้าแสดงออก และเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี สามารถนำผลงานวิจัยนี้ไปปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนดนตรีเอกชน เพื่อให้เข้าใจความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครองได้มากขึ้น

(12) **การขับร้องเพลงทะเลแยะเถา ของครูอุ๋งน บัวเอี่ยม; Tayae-Tao Vocal Music of Teacher A-ngun Buaiam (กิตติมา กองมะลิกันแก้ว, 2559)**

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษา การขับร้องเพลงทะเลแยะเถา ของครูอุ๋งน บัวเอี่ยม และเพื่อศึกษาชีวประวัติและผลงานของครู อุ๋งน บัวเอี่ยม ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ โดยจัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ครูอุณ บัวเอี่ยม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์ รวมไปถึงการประดิษฐ์เครื่องดนตรี อันได้แก่อังกะลุง นอกจากนั้นแล้วยังสามารถที่จะประดิษฐ์เครื่องแต่งกายชุดละครสำหรับนักแสดง ครุมีหลักและกลวิธีพิเศษในการสอนขับร้อง ทั้งคำร้อง ทำนองตามแบบแผนของหลักคีตศิลป์ไทย โดยมีเทคนิคเฉพาะตัวในการขับร้อง เพื่อให้เพลงมีความไพเราะ

(2) จากงานวิจัยข้างต้นทำให้ได้เทคนิคกลวิธีในการขับร้องและการเอื้อนตามคำร้องและทำนอง ตามแบบของหลักคีตศิลป์ไทยโดยแท้ จากครูเพลง ซึ่งสามารถนำความรู้ดังกล่าวนี้ไปสร้างเทคนิคเฉพาะตัวในการขับร้อง หรือนำไปปรับใช้เพื่อสอนให้แก่ผู้สนใจเรียนขับร้องเพลงไทย เพลงทะเลแยะเถาต่อไป

(13) กระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงชาติไทยโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม (ณัฐวิภา ศรีมุงกุล, 2556)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงชาติไทยโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคามศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนขับร้องเพลงชาติไทยโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ข้อมูลภาคสนามได้จากการสัมภาษณ์ และการสังเกตโดยศึกษาจากกลุ่มผู้รู้ 4 คนกลุ่ม ผลจากการวิเคราะห์สรุปว่า สถานศึกษา มีพื้นที่ในการใช้ทำการเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อนักเรียน สื่อการเรียนการสอนไม่มีความทันสมัย บางกรณีจำเป็นต้องเปลี่ยนสถานที่เรียน 2. แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนขับร้องเพลงชาติไทยโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้ แผนการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงชาติไทยแบ่งเป็น 3 ชั่วโมง คือชั่วโมงที่ 1 การกำเนิดเสียง ชั่วโมงที่ 2 สัญลักษณ์ของชาติไทยเพื่อ อธิบายความหมายของสัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยได้ ชั่วโมงที่ 3 กิจกรรมบูรณาการกลุ่มฝึกซ้อมเพื่อวิเคราะห์เสียงขับร้องเพลงชาติแบบกลุ่มและเพื่อศึกษาลักษณะของการใช้เสียง

(2) จากงานวิจัยข้างต้นพบว่ายังมีปัญหาในเรื่องของพื้นที่ ที่ใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอต่อความต้องการ สื่อและเทคนิคการเรียนไม่ทันสมัย ยังคงต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อ ซึ่งสามารถนำข้อสรุปของงานวิจัยนี้ไปปรับใช้ และครูผู้สอนรวมไปถึงสถานศึกษาได้ข้อชี้แนะไปปรับปรุงให้การเรียนการสอนขับร้องเพลงเป็นไปอย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

(14) วิเคราะห์การขับร้องเพลงทยอยเดี่ยว : กรณีศึกษา ครูสุรางค์ ดุริยพันธ์; An analysis of singing techniques for Thayoi Diao : case study of Khru Surang Duriyapan (ภรภัทร์ กุลศรี, 2550)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อประมวลบริบทที่เกี่ยวข้องกับเพลงทยอยเดี่ยวทางร้องโดยวิเคราะห์โครงสร้างของทำนองเพลง และการใช้กลวิธีพิเศษในการขับร้องของครู สุรางค์ ดุริยพันธ์ จังหวัดมหาสารคาม ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระ การจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) เพลงทยอยเดี่ยว ปัจจุบันเกือบจะสูญหายไปจากวงการขับร้อง ผู้ที่จะสืบทอดต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ รูปแบบของทำนองเพลงแบ่งเป็น 5 ส่วน คือ ส่วนทำนองขึ้นต้น เพลง ส่วนการร้องเอื้อนล่อยครวญ ส่วนการดำเนินเนื้อทำนองเพลง ส่วนที่เป็นการเอื้อนลงทำนองเพลง

(2) จากงานวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการขับร้องเพลงทยอยเดี่ยวเป็นการขับร้องที่หาพบได้ยากในปัจจุบัน การศึกษางานดังกล่าว จะเป็นประโยชน์แก่ครูเพลงไทยยุคใหม่ และผู้เรียนที่สนใจใฝ่หาซึ่งความรู้ และสืบทอดต่อไปได้อย่างเหมาะสม

(15) วิเคราะห์การขับร้องเพลงทยอยในและทยอยเขมรอัตตราสามชั้นทางอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน; The analysis of Tayoi Nai Samchan and Tayoi Khamer Samchan vocal music by kru Charernjai Sunthornwatin (สถาพร วาจนุทต, 2549)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อ วิเคราะห์การขับร้องเพลงของอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน เพื่อศึกษาความหมายของเพลงทยอย รวมไปถึงการศึกษาประวัติความเป็นมา โครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างทางร้องกับทำนองหลัก และศึกษากลวิธีในการขับร้องเพลงทยอยในและทยอยเขมรสามชั้นทางอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระ การจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการวิจัยพบว่าเพลงประเภททยอย เป็นเพลงที่มาขยายเป็นสามชั้น และตัดลงเป็นชั้นเดียว ส่วนสำคัญของเพลงอยู่ที่การตกแต่งทำนองของลูกโยนที่เป็นการตกแต่งอย่างอิสระ เพลงประเภทนี้โดยส่วนใหญ่จะให้อิสระกับผู้ขับร้องมากกว่าเพลงประเภทอื่น ซึ่งในทางร้องก็จะเรียกว่าการใช้กลวิธีพิเศษที่เรียกว่า “การลอยจังหวะ” ซึ่งกลวิธีนี้ถือว่าเป็นเอกลักษณ์สำคัญของอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน

(2) จากงานวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการขับร้องเพลงทยอยในและทยอยเขมรอัตราสามชั้นทางอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน เป็นการขับร้องที่หาพบได้ยากในปัจจุบัน การศึกษางานดังกล่าว จะเป็นประโยชน์แก่ครูเพลงไทยยุคใหม่ และผู้เรียนที่สนใจให้คงไว้ซึ่งความรู้ และสืบทอดต่อไปได้อย่างเหมาะสม

(16) การวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา; A Comparative study of vocal techniques in Khak mon thoa (นิสากร จิตถนอม, 2550)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา เพื่อศึกษาประวัติชีวิตครูเลือน สุนทรวาทีน และครูสุดจิตต์ ดุริยประณีต วิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้องสองทาง ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ครูเลือน สุนทรวาทีน เป็นผู้มีความสามารถในด้านการขับร้องเพลงไทยและบรรเลงดนตรีไทย ทำให้ท่านได้รับการเชิดชูเกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (คีตศิลป์ไทย) ในปี พ.ศ.2536 จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างหลักและทางขับร้อง พบว่า บันไดเสียงทั้งสองทาง ส่วนใหญ่จะสัมพันธ์กับทำนองหลัก การดำเนินทำนองจะพบว่าทั้งสองทางใช้ บทร้องต่างกัน แตกต่างกันที่ลีลาการเอื้อน แต่ละทางเอื้อนไปตามเอกลักษณ์ของตนเอง

(2) จากงานวิจัยข้างต้น พบว่าการร้องทั้งสองทางนั้นมีบทการร้องที่ต่างกัน ทำให้มีการดำเนินทางร้องต่างกัน แต่การเอื้อนส่วนใหญ่มีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่แตกต่างกันที่ลีลาการเอื้อน แต่ละทางเอื้อนไปตามเอกลักษณ์ของตนเอง แสดงให้เห็นความสามารถ ชั้นเชิงและภูมิปัญญาของผู้ขับร้อง การศึกษางานวิจัยนี้เป็นประโยชน์แก่บุคคลที่สนใจอยากจะศึกษาในด้าน การขับร้องเพลงแขกมอญ เถา ได้นำไปศึกษาต่อยอดเป็นอย่างมาก

(17) กลวิธีการขับร้องประกอบการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนางลอย บททศกัณฐ์ กรณีศึกษาครูทัศนีย์ ขุนทอง; Vocal techniques of the Todsakan role in khon performance by kru Tadsanee Khinthong : the Nang Loi excerpt of the Ramayana Epic (มนตรี สุขกมล, 2549)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษากลวิธีการขับร้องประกอบการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนางลอย บททศกัณฐ์ กรณีศึกษาครูทัศนีย์ ขุนทอง ศึกษาความสัมพันธ์ของรสนวรรณคดีในระหว่างบทร้องและบทเพลงอีกประการหนึ่ง ตลอดจนเอกลักษณ์การขับร้องของครูทัศนีย์ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) วรรณคดีในบทวรรณกรรมที่ใช้เป็นบทร้อง มีความสอดคล้องกับบทเพลงที่บรรจุในการร้อง ซึ่งทั้งนี้เหตุเพราะธรรมชาติของเพลงไทยที่มีได้ค่อนข้างไปในอารมณ์ใดอารมณ์หนึ่งอย่างชัดเจน ครูทัศนีย์ มีกลวิธีในการขับร้องให้มีความสอดคล้องกันอย่างลงตัว ทำให้เพลงมีความไพเราะ และยังเสริมทำให้อารมณ์ในการแสดงชัดเจน ครูทัศนีย์ เป็นผู้ที่มีน้ำเสียงแจ่มใสไพเราะ เป็นผู้ที่มีช่วงเสียงในการขับร้องที่กว้าง และยังมีวิธีการขับร้องประกอบการแสดงได้อย่างดี

(2) จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นถึงเทคนิคและกลวิธีการขับร้องประกอบการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนางลอย บททศกัณฐ์ ที่ครูทัศนีย์ ขุนทองได้ใช้เทคนิคที่ทำให้เพลงมีความไพเราะมากยิ่งขึ้น และช่วยเน้นอารมณ์ในการขับร้องให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่สนใจอยากศึกษาในด้านการขับร้อง หรือสนใจในการถ่ายทอดบทเรียนเหล่านี้ให้แก่คนรุ่นหลังต่อไป

(18) การศึกษาเทคนิคการขับร้องเพลงไทยบทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (กาญจนา อินทรสุนานนท์ และคณะ, 2549)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาเทคนิคการขับร้องเพลงไทยบทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับบทเพลงไทยพระราชนิพนธ์และเพื่อศึกษาเทคนิคการขับร้องเพลงไทยพระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ขับร้องโดยครูศิริ วิชเวช ครูสุตจิตต์ ศุริยประณีต ครูงุ่น บัวเยี่ยม และครูท่านอื่น ๆ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระ การจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการศึกษาจากการรวบรวมข้อมูลเสียงที่ครูดนตรีได้บันทึกเสียงไว้ แล้ว นำมาถอดเป็นโน้ตสากล และ วิเคราะห์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการขับร้อง จากทั้งหมด 20 เพลง พบว่าบทร้องเพลงต่าง ๆ นั้นสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้พระราชนิพนธ์ คำร้อง และพระราชทานให้กับนักร้องนำไปขับร้องในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งในการขับร้องนั้นมีการใช้ เทคนิค "ซ็อนเสียง" "เอื้อนหลบเสียง" "ครั้น" "หางเสียง ลากเสียง เอื้อนต่อเนื่อง" "สับัดเสียง" "เน้นเสียง" "หลบเสียง" "เน้นคำ" "ตรึงเสียง" "ลากเสียง" "ผ่านเสียง" "ถอนเสียง" เป็นต้น

(2) จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นถึงกลวิธีการขับร้องและเทคนิคการ ขับร้องเพลงไทยบทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งเป็น ประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาในด้านการขับร้องอย่างยิ่ง เนื่องจากการขับร้องเพลงที่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้พระราชนิพนธ์คำร้องนั้น มีการใช้เทคนิคที่ หลากหลายซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ได้หลากหลายรูปแบบ

(19) ศึกษาวิธีการขับร้องของ เสรี รุ่งสว่าง (พิสุทธิ การบุญ, 2551)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาวิธีการขับร้องของ เสรี รุ่งสว่าง และเพื่อศึกษา ชีวิตประวัติของ เสรี รุ่งสว่าง ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการ การจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) เสรี รุ่งสว่าง เกิดเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2498 ณ จังหวัดสุพรรณบุรี อับลูกชายของลุงพามาพบกับครูสัมฤทธิ์ รุ่งโรจน์ จึงได้เริ่มได้รับการบันทึกเสียง จำนวน 2 บท เพลง นอกจากนี้จึงส่งผลให้มีผลงานการขับร้องชุดต่าง ๆ อีกมาก ปัจจุบันรับจัดธุรกิจการแสดงใน งานต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศร่วมกับ ยอดรัก สลักใจ วิธีการขับร้อง ใช้วิธีการศึกษาทำ ความเข้าใจเนื้อหาของบทเพลงก่อนเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวที่เกิดขึ้นในบทเพลงนั้นๆ เทคนิคพิเศษใน การขับร้องให้เข้ากับบทเพลง เสรี รุ่งสว่าง คัดเลือกคำร้อง ใช้วิธีการทอดเสียง ขึ้น - ลง การควง เสียงสูง - ต่ำ การขยักขยอนเสียง การผันเสียงขึ้น - ลง พยางค์ที่สำคัญ ๆ เป็นพิเศษ ในบทเพลง 12 บทเพลง

(2) จากงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นถึงเทคนิคการขับร้องในแต่ละบทเพลงของ เสรี รุ่งสว่าง โดยเสรี รุ่งสว่างใช้เทคนิคในการทำความเข้าใจในบทเพลงเป็นอันดับแรก เพื่อให้เข้าใจลึกซึ้งถึงเนื้อหาของบทเพลง เพื่อให้ถ่ายทอดอารมณ์ออกมาสู่ผู้ฟังให้ได้มากที่สุด และยังมีกลวิธีและเทคนิคต่างๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการขับร้องเพลงในปัจจุบัน

(20) การเตรียมความพร้อมในการทำการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิก; The preparation of classical singing recital (ลดาวัลย์ อาภาสุวรรณ, 2559, หน้า 74-92)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมในการทำการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิก เช่น การเลือกบทเพลง การเตรียมความพร้อมของเสียง การตีความและศึกษาบทเพลง รวมทั้งเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้สนใจทั่วไป ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ร้องที่ดีจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิก เนื่องจากในการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิกในแต่ละครั้งผู้ชมมักจะคาดหวังว่าจะต้องมีความประทับใจ ไม่ว่าผู้ฟังจะฟังแบบใด ผู้ฟังทุกคนล้วนคาดหวังให้การแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิกจบลงไป อย่างสมบูรณ์ การจัดการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิกแต่ละครั้งจะต้องมีกระบวนการขั้นตอนและสิ่งที่ต้องเตรียมมากมาย จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนและการจัดการที่ดี มีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ จะช่วยให้การแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิกนั้นราบรื่น

(2) จากงานวิจัยข้างต้นพบว่า การขับร้องเพลงคลาสสิกนั้น ประกอบไปด้วยหลากหลายองค์ประกอบ ซึ่งส่วนหนึ่งที่สำคัญคือการเตรียมความพร้อมให้กับผู้แสดง และการศึกษาวิจัยดังกล่าวนี้จะสามารถเป็นแนวทางให้แก่ผู้ขับร้องเพลงคลาสสิกทุกท่านได้นำไปปรับใช้ และเป็นแนวทางให้กำลังการเตรียมตัวของตนเอง

(21) ศึกษาวิธีการขับร้องของสมเศียร พานทอง (ชาย เมืองสิงห์) ศิลปินแห่งชาติ (กิตติวัฒน์ ขวัญมงคล, 2552)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาวิธีการขับร้องของสมเศียร พานทอง (ชาย เมืองสิงห์) ศิลปินแห่งชาติ และศึกษาประวัติและผลงาน ของ สมเศียร พานทอง (ชาย เมืองสิงห์) ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระ การจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการวิจัยพบว่าสมเคียร พานทองเกิดเมื่อวันอังคารที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2482 ที่จังหวัดสิงห์บุรี ได้เป็นสมาชิกตำแหน่งนักร้องนำของวงดนตรีจุฑารัตน์ประมาณ 5 ปี ได้ตั้งวงดนตรีขึ้นใหม่ในนามวงดนตรีจุฑาทิพย์พ.ศ. 2512 นานถึง 10 ปี เป็นที่รู้จักของประชาชน เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงนักร้อง - นักแสดงเพลงลูกทุ่ง การขับร้องของ สมเคียร พานทอง ผลการวิจัยพบว่าเพลงที่ใช้ในการศึกษา ทั้ง 5 เพลง พบว่า คุณลักษณะในการขับร้องทั่วไปของ สมเคียร พานทอง (ชาย เมืองสิงห์) ใช้การการขับร้องเสียงใหญ่ และเสียงเต็ม มีการเอื้อนประกอบกับพื้นฐานของเพลงไทยเดิม ปลั่งเสียงส่วนคำร้องนั้นชัดเจน มีการใช้เทคนิคพิเศษ หลายอย่างขับร้องเพื่อให้เข้ากับเนื้อหาและอารมณ์เพลง

(2) จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นถึงเทคนิคและกลวิธีการขับร้องของ สมเคียร พานทองซึ่งเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงนักร้อง - นักแสดงเพลงลูกทุ่ง ที่มีเทคนิคในการเอื้อนที่เป็นเอกลักษณ์และใช้วิธีการขับร้องโดยเสียงใหญ่และเสียงเต็ม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเทคนิคการขับร้อง และต้องการถ่ายทอดและสืบสานเทคนิคและกลวิธีการขับร้องนี้ไปสู่รุ่นต่อไป

(22) แนวทางการฝึกซ้อมบทเพลงร้องของท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์ (พัทธนันท์ อาจองค์, 2561)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษา แนวทางการฝึกซ้อมบทเพลงร้องของท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์ และตีความบทเพลงของท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์ สำหรับการฝึกซ้อมและขับร้องด้วยวิธีการขับร้องในรูปแบบคลาสสิกตะวันตก ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระ การจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) จากการศึกษาพบว่าบทเพลงเหล่านี้สามารถใช้วิธีการขับร้องในรูปแบบของดนตรีตะวันตกได้ แต่ปัจจัยที่สำคัญคือการปรับการออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงและสอดคล้องกับหลักการร้องแบบตะวันตก รวมไปถึงการปรับเพิ่มโน้ต และปรับเปลี่ยนระดับเสียงโน้ตบางตัว นอกจากนี้การปรับเพิ่มลดความเข้มของเสียงและอารมณ์ความรู้สึกในการร้องให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเพลงก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญในการขับร้อง หากพบปัญหาในการ

ขับร้องให้นำจุดที่มีปัญหาแยกออกมาฝึกซ้อม โดยค้นหาวิธีการที่เหมาะสม และซ้อมย้ำจนเกิดความคุ้นชินก่อนที่จะร้องตั้งแต่ต้นจนจบ

(2) จากงานวิจัยข้างต้น วิธีการขับร้องเพลงในรูปแบบตะวันตก โดยใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง โดยยังมีความเป็นสากล พบปัญหาในการฝึกขับร้องจึงทำให้เป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจฝึกขับร้องเพลงตะวันตกเพลงคลาสสิกตะวันตก ให้สามารถนำไปปรับใช้ในการฝึกซ้อมของตนเองได้

(23) กลวิธีการขับร้องละครชาตรีของครูมัณฑนา อยู่ยั้งยืน (สาวตรี แจ่มใจ, 2559)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษากลวิธีการขับร้องละครชาตรีของครูมัณฑนา อยู่ยั้งยืน เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา ทำนองเพลงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของการขับร้องละครชาตรี กรมศิลปากร และกลวิธีการขับร้องละครชาตรีเรื่องรถเสน ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) จากผลการวิจัยพบว่า ละครชาตรีเป็นละครรำซึ่งเป็นละครที่มีความเก่าแก่มาก มีตำนานที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมพื้นบ้าน กรมศิลปากรจึงนำละครชาตรีเหล่านี้มาฟื้นฟู ละครชาตรีของกรมศิลปากรมีเอกลักษณ์ทั้งเรื่องบทเพลงและทางขับร้อง

(2) จากงานวิจัยข้างต้น ผลสรุปพบว่าการศึกษาเพลงขับร้องละครชาตรีเป็นเรื่องที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นเพลงพื้นบ้านที่เก่าแก่และมีเอกลักษณ์ ควรค่าแก่การรักษาไว้และเชื่อว่ายังมีผู้ที่สนใจที่สามารถหาข้อมูลได้ค่อนข้างยาก ทำให้งานวิจัยดังกล่าวมีประโยชน์และควรค่าแก่การศึกษาต่อในอนาคต

ผลสรุปพบว่าการศึกษาเพลงขับร้องละครชาตรีเป็นเรื่องที่น่าสนใจเนื่องจากเป็นเพลงพื้นบ้านที่เก่าแก่และมีเอกลักษณ์ ควรค่าแก่การรักษาไว้และเชื่อว่ายังมีผู้ที่สนใจที่สามารถหาข้อมูลได้ค่อนข้างยาก ทำให้งานวิจัยดังกล่าวมีประโยชน์และควรค่าแก่การศึกษาต่อในอนาคต

(24) ดุษฎีบัณฑิตการแสดงดนตรีสร้างสรรค์: เทคนิคและรูปลักษณะการร้องเพลงสำหรับนักร้องเสียงบาริโทนชาวไทย (วิภาต วิบูลย์ภานุเวช, 2559)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาดุษฎีบัณฑิตการแสดงดนตรีสร้างสรรค์: เทคนิคและรูปลักษณะการร้องเพลงสำหรับนักร้องเสียงบาริโทนชาวไทย ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระ การจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) กลไกหลักทางด้านเทคนิคและรูปลักษณะการร้องเพลงสำหรับนักร้องเสียง บาริโทนชาวไทยนั้น ผู้เขียนได้มุ่งเน้นที่การทำงานของอวัยวะของร่างกายซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของ เสียงทั้งสิ้น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ทำหน้าที่ให้พลังงานกล ส่วนที่ทำหน้าที่สั่นสะเทือน ส่วนที่ทำให้เกิดการก้องกังวานและส่วนที่ทำให้เกิดการกลืนเสียง เพื่อสร้างสรรค์เทคนิคเสียงร้องให้เกิดเป็น รูปธรรม โดยวางตำแหน่งเสียงในที่ต่าง ๆ ให้เกิดมิติของเสียง

(2) จากงานวิจัยข้างต้น ทำให้ได้เทคนิคการร้องเพลงของสำนักการขับร้อง นิยมต่างๆ เช่น อังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส และอิตาลี โดยนำข้อดีที่ได้ มาผสมกับการร้องของคนไทยทำให้เกิดวิธีการร้องเพลงใหม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ให้กับนักร้องเสียงบาริโทนชาวไทย รวมไปถึงสามารถนำมาปรับใช้กับนักร้องโทนเสียงอื่นๆได้อีกด้วย

(25) วิธีการขับร้องหมอลำกลอน ของหมอลำ ป.ฉลาดน้อย (สุริยพงษ์ บุญโกมล, 2559)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อศึกษาวิธีการขับร้องหมอลำกลอน ของหมอลำ ป.ฉลาดน้อย (ครูฉลาด ส่งเสริม) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระเบียบวิธีการแสดงหมอลำกลอนของหมอลำ ป.ฉลาดน้อย และเพื่อศึกษากลวิธีการขับร้องหมอลำกลอนของหมอลำ ป.ฉลาดน้อย ผลการ สังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระ การจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) การวิจัยครั้งนี้ใช้กลอนลำทางยาวตามน้องท้าวอีสาน ในการดำเนินการ วิจัย และใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยทำให้เห็นว่า การแสดงเฉพาะกิจ การแสดงครึ่ง คี่ และการแสดงทั้งคี่ ขึ้นตอนในการแสดงจะประกอบด้วย การลำบทกลอน การลำกลอน เกี่ยวกับเจ้าภาพ โดยการใช้น้ำเสียงเพื่อสื่ออารมณ์ เป็นกลวิธีที่พบมากที่สุด

(2) จากงานวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นถึงเทคนิคและกลวิธีการขับร้องหมอลำ กลอน ของหมอลำ ป.ฉลาดน้อย ที่มีเทคนิคในการเอื้อนที่เฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์และใช้วิธีการ ขับร้องโดยใช้ลูกคอและใช้คำ ใช้เทคนิคการเกี่ยวพาราสิ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษา เทคนิคการขับร้องหมอลำ และต้องการถ่ายทอดและสืบสานเทคนิคและกลวิธีการขับร้องนี้ไปสู่รุ่น ต่อไป

(26) วิเคราะห์ทางขับร้องเพลงละครและเพลงหน้าพาทย์บทคอนเสิร์ต ดับนางลอย บ้านพาทย์โกศล โดยครูอุษา แสงไพโรจน์ (ปริญญา ทศนมาศ, 2560)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อวิเคราะห์ทางขับร้องเพลงละครและเพลงหน้าพาทย์บทคอนเสิร์ต ดับนางลอย บ้านพาทย์โกศล โดยครูอุษา แสงไพโรจน์ เพื่อศึกษามูลค่าที่เกี่ยวข้องและวิธีการขับร้องเพลงละครและเพลงหน้าพาทย์บทคอนเสิร์ต ดับนางลอยบ้านพาทย์โกศล โดยครูอุษา แสงไพโรจน์ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) จากการศึกษาทางขับร้องทั้ง 8 เพลงพบว่าทุกเพลงใช้กลุ่มเสียงทางเพียงออล่างเป็นหลัก วิธีการขับร้องที่ถือเป็นเอกลักษณ์ คือ การขับร้องแบบไม่ปั้นคำ เป็นการออกเสียงแบบพยางค์เดียว แบบไม่มีการปรุงแต่งเสียง และพบวิธีการขับร้องท 10 วิธี โดยวิธีที่ใช้มากที่สุดคือ การครั้นเสียง

(2) จากงานวิจัยข้างต้น ผลสรุปพบว่าการศึกษาเพลงทั้ง 8 เพลงขอครูอุษา แสงไพโรจน์ ซึ่งเพลงดับนางลอยนั้น มีขึ้นมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 เป็นเรื่องที่น่าสนใจและสมควรแก่การศึกษา เนื่องจากเป็นเพลงพื้นบ้านที่เก่าแก่และมีเอกลักษณ์ เพราะยังมีผู้ที่สนใจที่สามารถหาข้อมูลได้ค่อนข้างยาก ทำให้งานวิจัยดังกล่าวมีประโยชน์และควรค่าแก่การศึกษาต่อในอนาคต

(27) การวิเคราะห์รูปแบบวิธีการขับร้องเพลงปรบไ้บ้านดอนข่อย จังหวัดเพชรบุรี (อานนท์ กาญจนโพธิ์, 2557)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อวิเคราะห์รูปแบบวิธีการขับร้องเพลงปรบไ้บ้านดอนข่อย จังหวัดเพชรบุรี และเพื่อศึกษาองค์ประกอบโครงสร้างตลอดจนรูปแบบของการเล่นเพลงปรบไ้บ้าน ดอนข่อย ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการวิจัยพบว่า เพลงปรบไ้บ้านดอนข่อย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ตาม กาลเทศะของการละเล่นคือ เล่นเพื่อถวายศาลพ่อปู่ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือของชาวบ้านดอนข่อย และ การเล่นเพื่อความบันเทิงในงานต่างๆด้านเนื้อร้องพบว่านิยมใช้เนื้อร้องสำนวนเก่ามาใช้ขับร้อง ผู้ร้องไม่นิยมแต่งเนื้อร้องใหม่ นอกจากนี้เพลงปรบไ้มีกลวิธีการขับร้องที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และได้การยอมรับว่าเป็นต้นแบบของเพลงพื้นเมืองภาคกลาง

(2) จากงานวิจัยข้างต้น เป็นเรื่องที่น่าสนใจเนื่องจากบทเพลงดังกล่าวเป็นการละเล่นที่ไม่ค่อยได้พบเห็นนักในปัจจุบัน หรืออาจไม่เคยพบเห็นเลยในบางพื้นที่ของประเทศไทย ถ้าได้มีการศึกษาเพิ่มเติม และนำไปเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างจะทำให้วัฒนธรรมการขับร้องเพลงปรบไต่คงอยู่ต่อไป

(28) ปัจจัยความสำเร็จในการจัดกิจกรรมขับร้องคาราโอเกะสำหรับผู้สูงอายุไทย (วรัท โชควิทยา, 2561)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อวิเคราะห์และศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการจัดกิจกรรมขับร้องคาราโอเกะสำหรับผู้สูงอายุไทย เพื่อให้ผู้ที่ต้องการจัดกิจกรรมขับร้องคาราโอเกะมีความเข้าใจเบื้องต้น เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการจัดการศึกษาด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร โดยผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) การวิจัยนี้ใช้วิธีการ เก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์ สองแบบคือเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และไม่มีส่วนร่วม โดยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจากทางศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุนครนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการจัดกิจกรรมขับร้องคาราโอเกะสำหรับผู้สูงอายุของทั้งสองกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านสุขภาวะทางอารมณ์ ทางสังคม ร่างกาย สมองและความจำ 2) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม บรรยากาศและรูปแบบของกิจกรรม 3) ปัจจัยด้านนโยบายและการบริหาร ทั้งหมดนี้เป็นแนวทางสำหรับผู้จัดกิจกรรมในการทำความเข้าใจถึงผู้สูงอายุเพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการร้องคาราโอเกะเพื่อช่วยสร้างให้เกิดการมีสุขภาวะที่ดีในผู้สูงอายุ

(2) จากงานวิจัยดังกล่าวพบว่า การร้องคาราโอเกะ เป็นกิจกรรมเพื่อสร้างความผ่อนคลาย ซึ่งมีผลอย่างมากต่อสภาพจิตใจ และร่างกายของผู้สูงอายุ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมาก ถ้าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลผู้สูงอายุ ได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการร้องคาราโอเกะสำหรับผู้สูงอายุไปปรับใช้ เพื่อสุขภาวะที่ดีของผู้สูงอายุในประเทศไทย

ทิศทางและแนวโน้มงานวิจัยประเภทงานวิจัยบริสุทธิ์หรืองานวิจัยพื้นฐานในอนาคต

ทิศทางและแนวโน้มของงานวิจัยประเภทงานวิจัย บริสุทธิ์หรืองานวิจัยพื้นฐาน จากงานวิจัยทั้งสิ้นที่ผู้วิจัยสืบค้นในระยะเวลา 15 ปีให้หลัง พบว่า มีการทำงานวิจัยประเภทงานวิจัยบริสุทธิ์ เป็นจำนวนค่อนข้างมาก ซึ่งพบว่า หลังจากปีพ.ศ 2550 ถึง 2560 งานวิจัยบริสุทธิ์เกี่ยวกับการสอนขับร้อง จำนวนทั้งสิ้น 17 เรื่อง จาก 28 เรื่อง ซึ่งมีแนวโน้มมากกว่าช่วงปี พ.ศ.

2540 มากกว่า 3 เท่า ซึ่งอาจเทียบได้ว่าในอนาคต ช่วง 10 ปีหลังจากนี้ เราอาจเห็นงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสอนขับร้อง ประเภทงานวิจัยบริสุทธิ์ มากขึ้นเรื่อยๆ และผู้วิจัยคาดหวังอย่างยิ่ง ว่าจะมีงานวิจัยบริสุทธิ์ที่มุ่งเน้นไปที่ ด้านสื่อและอุปกรณ์การศึกษาให้มากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา

4.1.2 งานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยประยุกต์ (Applied Research)

ผู้วิจัยค้นพบงานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยประยุกต์จำนวนทั้งสิ้น 4 เรื่อง ดังรายการต่อไปนี้

(1) การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถทางการขับร้องของครูปฐมวัยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่กวัยอนุบาลโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคตตาย (A development of preschool teachers' singing ability enhancement program with regard to preschoolers' learning experience provision by applying Kodaly approach (วิมลรัตน์ วิมลรัตนกุล, 2547)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อสร้างโปรแกรมและส่งเสริมความสามารถด้านการขับร้องของครูปฐมวัย เพื่อใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่กวัยอนุบาล ซึ่งประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคตตาย ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบทางการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการศึกษาของการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า ผู้วิจัยจัดทำโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถทางการขับร้องของครูปฐมวัย เพื่อใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่กวัยอนุบาลโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคตตาย จากผลการวิจัยครูกลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการขับร้องในด้านการจัดการเกี่ยวกับด้านการควบคุมลม และด้านใช้น้ำเสียงอย่างมีคุณภาพ และด้านการถ่ายทอดอารมณ์ พบว่าหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทำทดลอง

(2) ประโยชน์ของงานวิจัยนี้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคตตายเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการขับร้องของครูปฐมวัยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่กวัยอนุบาล สามารถนำผลการวิจัยไปใช้สำหรับการจัดแผนการสอนวิชาดนตรีปฏิบัติสำหรับเด็กเล็กได้

**(2) เทคโนโลยีสื่อประสมสอนหลักการขับร้องเพลงไทยเดิมสำหรับ
ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 Teaching Thai classical singing principles for prathomsuksa 4
through multimedia technology (กัลยา ขาวผ่อง, 2555)**

บทความวิจัยเรื่องนี้สร้างขึ้นเพื่อออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยีสื่อประสมสอนหลักการขับร้องเพลงไทยเดิม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยอาศัยตัวแบบการสอนของกอร์แมน ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบทางการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) การวิจัยในครั้งนี้พบว่า เมื่อผู้วิจัยได้มีการศึกษากับตัวอย่างนักเรียน 30 คน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคโนโลยีสื่อประสมสอนหลักการขับร้องเพลงไทยเดิมสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน และพบว่านักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนสูง มีจำนวนมากกว่านักเรียนที่มีคะแนนต่ำ และพบว่านักเรียนยอมรับเทคโนโลยีสื่อประสมสอนหลักการขับร้องเพลงไทยเดิมสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

(2)งานวิจัยดังกล่าวทำให้ได้ข้อมูลของตัวแบบการสอนของกอร์แมน เพื่อนำมาปรับใช้ในการสร้างและออกแบบ พัฒนาเทคโนโลยีสื่อการสอนเพลงไทยเดิม เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับครูเพลงไทยเดิม นำไปปรับใช้ในการสอนให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น

**(3)การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและ ทักษะการ
ขับร้อง โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับแนวคิดของโคตตาย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วรางคณา จูเจริญ, 2560)**

บทความวิจัยนี้สร้างขึ้นเพื่อการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีนัยยะรวมไปถึง ทักษะการขับร้อง โดยการจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยดึงเอาแนวคิดของโคตตาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบทางการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการศึกษากการวิจัยนี้พบว่าความรู้ของนักเรียนวิชาดนตรีหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ดนตรี แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับแนวคิดโคตตาย สูงกว่าก่อนเรียน และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในภายหลัง แบบสืบเสาะหาความรู้ สูงกว่าก่อนเรียน ทักษะการขับร้องของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับแนวคิดของโคตตาย สูงกว่าก่อนเรียน จึงสามารถสรุปได้ว่าผลการศึกษาวิจัยโดยรวมพบว่าสูงกว่าก่อนเรียน

(2) จากผลสรุปงานวิจัยนี้ทำให้ได้แนวคิดการจัดการเรียนการสอน โดยร่วมกันกับแนวคิดของโคตายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาความสามารถในการเพิ่มทักษะ การขับร้องของผู้เรียน เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจวิชาดนตรี เพื่อนำไปปรับใช้กับผู้เรียนต่อไป

(4) กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น แก่เยาวชนด้านการขับร้องเพลงซอพื้นเมือง เพื่อเสนอแนวคิดการเมืองภาคพลเมือง; A community participation process in local wisdom on local sor singing transferred to the youths for the presentation of civil (วันพิชิต ศรีสุข, 2552)

งานวิจัยเรื่องนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการ ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เยาวชนด้านการขับร้องเพลงซอพื้นเมือง เพื่อเสนอแนวคิดการเมือง ภาคพลเมืองเพื่อเสนอแนวคิดการเมืองภาคพลเมือง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการมี

ส่วนร่วมของชุมชนในการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลการสังเคราะห์ ข้อมูลพบว่า งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยประยุกต์ (Applied Research) จัดอยู่ใน องค์ประกอบทางการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและ ประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) การวิจัยครั้งนี้ใช้การสังเกตของผู้วิจัยจะเป็นไปเพื่อการพัฒนา กระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญา การแสดง และประเมินผลผู้ชมว่ามีความรู้ความเข้าใจใน แนวคิด การเมืองภาคพลเมืองที่นำเสนอมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลปรากฏว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจใน แนวคิดการเมืองภาคพลเมืองมากขึ้น การสร้างเสริมศักยภาพของเยาวชนในการใช้เพลงซอเพื่อ เสนอแนวคิดการเมืองภาคพลเมืองแก่ชุมชนนั้นต้องอาศัยความเอาใจใส่ของปราชญ์ชาวบ้านเป็น อย่างมาก เพราะเยาวชนทุกคนที่เข้าร่วมโครงการไม่เคยมีประสบการณ์ในการแสดงซอมาก่อน จึงต้องใช้วิธีการสอนแบบตัวต่อตัว โดยจะให้เยาวชนอ่านบทคำร้องจนเข้าใจเนื้อหา วรรคตอน และ การออกเสียงสำเนียงก่อน จึงจะซ้อมประกอบจังหวะดนตรี

(2) จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงแนวคิดการเมือง ภาคพลเมือง ของคนในชุมชน ที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น แก่เยาวชนด้านการขับร้องเพลงซอพื้นเมือง และช่วยสร้างเสริมศักยภาพของเยาวชนในชุมชน

ทิศทางและแนวโน้มของงานวิจัยประเภทงานวิจัยประยุกต์ในอนาคต

ทิศทางและแนวโน้มของงานวิจัยประเภทงานวิจัยประยุกต์จากงานที่สืบค้นใน ระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมาพบว่างานวิจัยประเภทงานวิจัยประยุกต์ทางการสอนขับร้องใน ประเทศไทย พบได้น้อยมากหรือแทบไม่มีเลยอาจเป็นด้วย การสอนขับร้องนั้น เป็นการสอน ลักษณะปฏิบัติ แนวทางการวิจัยประยุกต์ ถึงไม่ได้เป็นที่นิยม เนื่องจาก มักจะมีหัวข้อที่ค่อนข้าง

ซับซ้อน โดยสังเกตได้ว่า งานวิจัยเชิงประยุกต์ที่สืบค้นมานั้นจะไม่มีด้านผู้สอนหรือด้านผู้เรียนเลย โดยหลังจากปีพ.ศ. 2560 มานั้น ผู้วิจัยสืบค้นเจองานวิจัยประยุกต์เกี่ยวกับการสอนขับร้องเพียงเรื่องเดียว แต่ในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยมองว่าแนวโน้มในการทำงานวิจัยประยุกต์ เกี่ยวกับการสอนขับร้องในประเทศไทยในอนาคตอาจพบได้มากขึ้น เพราะ ในช่วงสถานการณ์โรคระบาดในปัจจุบัน ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนพบกันได้ยากขึ้น การสอนขับร้องที่เป็นเรื่องของการปฏิบัติโดยตรง อาจจะทำให้ลำบากขึ้น ดังนั้น ผู้สอนหรือผู้วิจัยในอนาคตน่าจะสนใจในการทำงานวิจัยเชิงประยุกต์ เพื่อช่วยการสอนขับร้องต่อไป

4.1.3 งานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research)

ผู้วิจัยค้นพบบางงานวิจัยทางดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จำนวนทั้งสิ้น 7 เรื่อง ดังรายการต่อไปนี้

(1) การพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อุชิชาขับร้องเพลงไทยทั่วไป เรื่องเพลงระบำสวัสดิรักษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะเฉพาะเลือกเสรีคิดศิลป์ไทย ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 (ชูลี เมธาสุภสวัสดิ์, 2549)

งานวิจัยเรื่องนี้ทำเพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้อุชิชาขับร้องเพลงไทยทั่วไป เรื่องเพลงระบำสวัสดิรักษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะเฉพาะเลือกเสรีคิดศิลป์ไทย ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิภาพ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการศึกษาของงานวิจัย ได้แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้อุชิชาขับร้องเพลงไทยทั่วไป เรื่องเพลงระบำสวัสดิรักษา มีประสิทธิภาพเหมาะสม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนการขับร้องเพลงไทยอยู่ในระดับมาก สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาขับร้องเพลงไทย

(2) ประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่อยู่ในองค์ประกอบการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา ให้ทราบการนำแผนการจัดการเรียนรู้อุชิชาไปสู่การทดลองวิจัยทางการศึกษา เพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ และ

ความพึงพอใจของผู้เรียน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการสร้างทัศนคติที่ดีของนักเรียนต่อการเรียนวิชาขับร้องไทย อันเป็นแนวทางพัฒนาไปสู่การสอนขับร้องแบบอื่น ๆ ได้

(2) ผลการใช้บทเรียนแผ่นวีดิทัศน์คาราโอเกะเพื่อฝึกทักษะการขับร้องเพลง ไทยเดิมลาวเจริญศรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ณพล อิศรานนท์, 2549)

งานวิจัยเรื่องนี้จัดทำขึ้นเพื่อบทเรียนแผ่นวีดิทัศน์คาราโอเกะเพื่อฝึกทักษะการขับร้องเพลง ไทยเดิมลาวเจริญศรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนแผ่นวีดิทัศน์คาราโอเกะเพลงไทยเดิมลาวเจริญศรีตามเกณฑ์มาตรฐาน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของทักษะการขับร้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนแผ่นวีดิทัศน์คาราโอเกะ

(2) ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นจากก่อนเรียนจากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวเป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ช่วยในการสอนแก่ครูผู้สอนเพิ่มความสนุกสนานและแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน เหมาะสมนำไปปรับใช้สอนเด็กปฐมวัย ไปจนถึงระดับประถมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการขับร้องเพลงที่ดีขึ้น

(3) การศึกษาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดนครราชสีมา; A study of the Efficacy of Breathing Exercise for Rungaroonwittaya School Chorus Band in Nakhonratchasima Province (วุฒิชชาติ ลือขจร, 2560)

งานวิจัยเรื่องนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดนครราชสีมา เพื่อหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับการขับร้อง วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดนครราชสีมา และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) การวิจัยนี้ วิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับการขับร้อง และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1. ชุดฝึกทักษะการหายใจ สำหรับการขับร้อง มีค่าประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับการขับร้อง สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

(2) จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น พบว่าการทดสอบทักษะการหายใจ สำหรับวงขับร้องประสานเสียง โดยใช้ชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับการขับร้องได้ผลตอบรับที่ดี มากยิ่งขึ้น และทำให้สามารถนำแบบทดสอบทักษะนี้ไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะในการหายใจของการขับร้องอื่นๆ ได้อีกด้วย

(4) ชุดการสอนขับร้องเพลงชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5; Study of the efficiency of teaching the Thai national anthem to primary school children (สุกิจ ลัดดาภิรมย์, 2554)

งานวิจัยเรื่องนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาชุดการสอนขับร้องเพลงชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง และประเมินประสิทธิภาพของชุดการสอนขับร้องเพลงชาติไทย ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดนิมมานรดี จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนขับร้องเพลงชาติไทย มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 และสรุปได้ว่าชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพ และทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้นหลังจากจบการเรียนการสอน

(2) จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น ทำให้ได้ข้อมูลในการสร้างชุดการฝึกขับร้องเพลงไทย ที่เหมาะสมกับช่วงการเรียนรู้อะดับประถมศึกษาทำให้นักเรียนมีทักษะด้านการปฏิบัติในการขับร้องเพลงไทยในระดับดีขึ้น สามารถนำชุดการฝึกที่ได้จากงานวิจัยนี้ไปต่อยอดสำหรับวิชาขับร้องเพลงไทยต่อไป

(5) ชุดการสอนขับร้องเรื่องการหายใจสำหรับนักเรียนอายุ 12-16 ปี; Creation of a new vocal pedagogical textbook for teaching correct breathing to students age 12-16 (ชญาณีศ อุดุลยานนท์, 2553)

งานวิจัยเรื่องนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาชุดการสอนขับร้องเรื่องการหายใจสำหรับนักเรียนอายุ 12-16 ปี และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียนต่อชุดการสอนนี้ ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสอนขับร้อง จำนวน 10 คน และนักเรียน ขับร้องแบบเดี่ยว จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนเมื่อได้ทดลองใช้ชุดการสอนขับร้องเรื่องการหายใจ พบว่าชุดการสอนดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการเรียนขับร้อง ทำให้นักเรียนได้รับความสนุกสนาน

(2) จากงานวิจัยดังกล่าวพบว่า นักเรียนในช่วงอายุ 12-16ปี จำเป็นต้องใช้สื่อการสอนที่เน้นความสนุกสนานและเข้าใจง่าย ดังนั้นครูผู้สอนขับร้องนักเรียนในช่วงวัยนี้ควรศึกษาและนำไปปรับใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนของตนเองมีพัฒนาการในการขับร้องเพลงที่ดีมากยิ่งขึ้น

(6) การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนขับร้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคตตายกับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนปกติโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น (สุธาสิณี ธีระพันธ์, 2558)

งานวิจัยเรื่องนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนขับร้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคตตายกับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนปกติโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผลการศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีตามแบบของโคตตาย มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่าวิธีการสอนปกติ ช่วยให้มีเจตคติทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิชาดนตรีนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ของรายวิชาต่อไป

(2) จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น ทำให้ได้รู้เทคนิควิธีการสอนของโคดา ยรวมไปถึงผลการวิจัย แสดงให้เห็นชัดว่า การใช้วิธีการสอนของโคดา มาช่วยสอนนั้น ทำให้ การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และได้ผลดีกว่าการสอนซ้ำร้องแบบปกติ จากผลงานวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์และทางเลือกที่ดีให้กับครูผู้สอนได้นำไปเพิ่มเติม การจัดการเรียนการสอนของตนเองต่อไป

(7) การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสอง ชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมชัยประชานิรมิต อำเภอปัทมชัย สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31; The Development of the Practice for Singing Thai Classic with Dual Levels for Mathayo (สายพอ บัวผัน, 2559)

งานวิจัยเรื่องนี้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมชัยประชานิรมิต อำเภอปัทมชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลพบว่า

งานวิจัยทางดนตรีศึกษานี้เป็นประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จัดอยู่ในองค์ประกอบการศึกษาด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา โดยมีผล การศึกษาและประโยชน์ของงานวิจัยดังนี้

(1) ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกทักษะเรื่องการขับร้องเพลงไทยอัตร่า จังหวะสองชั้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(2) จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวพบว่าการใช้แบบฝึกทักษะในการช่วย สอน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อการสร้างทัศนคติที่ดีของ นักเรียนต่อการเรียนวิชาขับร้องไทย อันเป็นแนวทางพัฒนาไปสู่การสอนขับร้องแบบอื่น ๆ ได้

ทิศทางและแนวโน้มงานวิจัยเชิงปฏิบัติในอนาคต

ทิศทางและแนวโน้ม งานวิจัยเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนขับร้องในประเทศไทย ที่ผ่านมามาตลอด 15 ปี จากงานที่ผู้วิจัยสืบค้น พบว่างานวิจัยเชิงปฏิบัติมีค่อนข้างน้อยอาจเป็นได้ว่าการสอนร้องเพลง เป็นงานปฏิบัติอยู่แล้วเลยไม่ได้มุ่งเน้นมาที่งานเอกสารสักเท่าไร แต่จาก แนวโน้มการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติที่ผ่านมามาช่วงปีพศ 2550 พบ ว่ามีการสนใจทำงานวิจัยเชิงปฏิบัติ มากขึ้นเรื่อยๆจากก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยคาดว่า ในอีก 10 ปีต่อจากนี้ เราน่าจะได้เห็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติ มากขึ้นเนื่องจากในปัจจุบัน ทั้งผู้ปกครองและผู้เรียน ยุคใหม่ เริ่มสนใจการเรียนร้องเพลง เพื่อเข้าสู่ วงการบันเทิงที่ดีหรือเพื่อเป็นงานอดิเรกที่ดี ทำให้การเรียนการสอนขับร้องนั้นมีความแพร่หลาย

มากขึ้นในยุคปัจจุบัน และมีแนวโน้มว่าจะมากขึ้นอีกในอนาคต โดยผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยเชิงปฏิบัติ เพื่อการเรียนการสอนขับร้องในประเทศไทยหลังจากนี้จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และครอบคลุมทุกหัวข้อมากขึ้น

4.2 การจำแนกงานวิจัยตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา

4.2.1 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐานตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษาสามารถจำแนกงานวิจัยตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐานตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา

ประเภทขององค์ประกอบ การจัดการศึกษา	ชื่อเรื่องงานวิจัย
(1) ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการขับร้องบทเพลงในพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ (2552) 2. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นบ้านอีสานเรื่องการขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสาน (2547) 3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงชาติไทยโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม (2556) 4. ปัจจัยความสำเร็จในการจัดกิจกรรมขับร้องคาราโอเกะสำหรับผู้สูงอายุไทย (2561)
(2) ด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การ เรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้กำกับการขับร้องและนักร้องเพื่อพัฒนาการสำหรับการบันทึกเสียงเพลงไทยสากล (2550) 2. การสอนวิชาขับร้องสากล : กรณีศึกษาโรงเรียนดนตรีมีฟ้า (2550) 3. กลวิธีการสอนขับร้องเพลงไทยของครูสอนขับร้องเพลงไทยระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย (2557)

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภทขององค์ประกอบ การจัดการศึกษา	ชื่อเรื่องงานวิจัย
(3) ด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับ การศึกษา	
(4) รูปแบบวิธีการเรียนการสอน การศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวิเคราะห์ทางร้องเพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางพระยา เสนาะดุริยางค์ (แซม สุนทรวาทีน) (2550) 2. การศึกษาวิธีขับร้อง เพลงในต้นนาคบาทของอาจารย์ เจริญใจ สุนทรวาทีน (2547) 3. ศึกษาเทคนิคการขับร้องประกอบการแสดงละครในของ ครุภัณฑ์นา อยู่ยั้งยืน กรณีศึกษา :เรื่องอิเหนาตอนบุษบาชม ศาล-ตัดดอกไม้-ฉายกรีซ (2550) 4. การสอนวิชาขับร้องโดยใช้เทคนิค Speech Level Singing (SLS) : กรณีศึกษา แกรมมี่ ครูโรจน์ ไคคอลล สตูดิโอ (GRVS) (2554) 5. การขับร้องเพลงทะเลแยะเถา ของครูอุ๋งน บัวเยี่ยม (2559) 6. วิเคราะห์การขับร้องเพลงทยอยเดี่ยว : กรณีศึกษา ครู สุรางค์ ดุริยพันธ์ (2550) 7. วิเคราะห์การขับร้องเพลงทยอยในและทยอยเขมรอัตรา สามชั้นทางอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน (2549) 8. การวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา (2550) 9. กลวิธีการขับร้องประกอบการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนางลอย บทศกัณท์ กรณีศึกษาครูทัศนีย์ ชุนทอง (2549) 10. การศึกษาเทคนิคการขับร้องเพลงไทยบทพระราชนิพนธ์ ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2549)

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเภทขององค์ประกอบ การจัดการศึกษา	ชื่อเรื่องงานวิจัย
	11. ศึกษาวิธีการขับร้องของ เสรี รุ่งสว่าง (2551) 12. ศึกษาวิธีการขับร้องของสมเศียร พานทอง (ชาย เมืองสิงห์) ศิลปินแห่งชาติ (2552) 13. แนวทางการฝึกซ้อมบทเพลงร้องของท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์ (2561) 14. กลวิธีการขับร้องละครชาตรีของครูมัณฑนา อยู่ยั่งยืน (2559) 15. คุษฎีบัณฑิตการแสดงดนตรีสร้างสรรค์: เทคนิคและรูปแบบลักษณะการร้องเพลงสำหรับนักร้องเสียงบาริโทนชาวไทย (2559) 16. วิธีการขับร้องหมอลำกลอน ของหมอลำ ป.ฉลาดน้อย (2559) 17. วิเคราะห์ทางขับร้องเพลงละครและเพลงหน้าพาทย์บทคอนเสิร์ต ตับนางลอย บ้านพาทย์โกศล โดยครูอุษา แสงไพโรจน์ (2560) 18. การวิเคราะห์รูปแบบวิธีการขับร้องเพลงปรบไต่บ้านดอนข่อย จังหวัดเพชรบุรี (2557)
(5) ด้านสถานศึกษาและ บรรยากาศแวดล้อม	1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนดนตรีเอกชน หลักสูตรวิชาขับร้องในเขตกรุงเทพมหานคร (2557)
(6) ด้านผู้เรียน	1. การศึกษาความต้องการฝึกขับร้องในวัยกลางคนและวัยสูงอายุตอนต้น (2555) 2. การเตรียมความพร้อมในการทำการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิก (2559)

4.2.2 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยประยุกต์ตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษาสามารถจำแนกงานวิจัยตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยประยุกต์ตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา

ประเภทขององค์ประกอบการจัดการศึกษา	ชื่อเรื่องงานวิจัย
(1) ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร	1. การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการขับร้อง โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับแนวคิดของโคคาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (2560)
(2) ด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การเรียนรู้	
(3) ด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษา	1. การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถทางการขับร้องของครูปฐมวัยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กวัยอนุบาล โดยการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคคาย (2547) 2. เทคโนโลยีสื่อประสมสอนหลักการขับร้องเพลงไทยเดิมสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่4 (2555)
(4) รูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา	
(5) ด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม	1. กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เยาวชนด้านการขับร้องเพลงซอพื้นเมือง เพื่อเสนอแนวคิดการเมืองภาคพลเมือง (2552)
(6) ด้านผู้เรียน	

4.2.3 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษาสามารถจำแนกงานวิจัยตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา

ประเภทของ องค์ประกอบการจัด การศึกษา	ชื่อเรื่องงานวิจัย
(1) ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร	1. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาขับร้องเพลงไทยทั่วไปเรื่องเพลงระบำสวัสดิรักษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะเฉพาะเลือกเสรีคีตศิลป์ไทย ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 2(2549) 2. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นบ้านอีสานเรื่องการขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสาน(2547)
(2) ด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การเรียนรู้	
(3) ด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษา	1. ผลการใช้บทเรียนแผนวิดิทัศน์คาราโอเกะเพื่อฝึกทักษะการขับร้องเพลง ไทยเดิมลาวเจริญศรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (2549) 2. การศึกษาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดนครราชสีมา (2560) 3. ชุดการสอนขับร้องเพลงชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (2554) 4. ชุดการสอนขับร้องเรื่องการหายใจสำหรับนักเรียนอายุ 12-16 ปี (2553) 5. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตร่าจังหวัดสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบึงทองชัยประชานิรมิต อำเภอบึงทองชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 (2559)

ตาราง 3 (ต่อ)

ประเภทขององค์ประกอบของการจัดการศึกษา	ชื่อเรื่องงานวิจัย
(4) รูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา	1. การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนซ้ำร้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคตายกับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนปกติโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น (2558)
(5) ด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม	
(6) ด้านผู้เรียน	

จากการจำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาทั้ง 3 ประเภทคือ การวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน การวิจัยประยุกต์ และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ในการวิจัยเรื่องการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนซ้ำร้องในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 ได้ผลสรุปตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 จำแนกงานวิจัยดนตรีศึกษาทั้ง 3 ประเภท ตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา

ประเภทของการวิจัยองค์ประกอบของการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ	การวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน (จำนวนเรื่อง/ คิดเป็น %)	การวิจัยประยุกต์ (จำนวนเรื่อง/ คิดเป็น %)	การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (จำนวนเรื่อง/ คิดเป็น %)
(1) ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร	4 เรื่อง = 14.2%	1 เรื่อง = 25%	2 เรื่อง = 14.2%
(2) ด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การเรียนรู้	3 เรื่อง = 10.7 %	0 เรื่อง = 0%	0 เรื่อง = 0 %

ตาราง 4 (ต่อ)

ประเภทของการวิจัย องค์ประกอบของการจัด การศึกษาด้านต่าง ๆ	การวิจัยบริสุทธิ์ หรือการวิจัย พื้นฐาน (จำนวนเรื่อง/ คิดเป็น %)	การวิจัย ประยุกต์ (จำนวนเรื่อง/ คิดเป็น %)	การวิจัยเชิง ปฏิบัติการ (จำนวนเรื่อง/ คิดเป็น %)
(3) ด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับ การศึกษา	0 เรื่อง = 0 %	2 เรื่อง = 50%	9 เรื่อง = 64.2%
(4) รูปแบบวิธีการเรียนการสอน การศึกษา	18 เรื่อง = 64.2%	0 เรื่อง = 0%	3 เรื่อง = 21.4%
(5) ด้านสถานศึกษาและ บรรยากาศแวดล้อม	1 เรื่อง = 3.5%	1เรื่อง = 25%	0 เรื่อง = 0%
(6) ด้านผู้เรียน	2 เรื่อง = 7.1%	0เรื่อง = 0%	0 เรื่อง = 0%

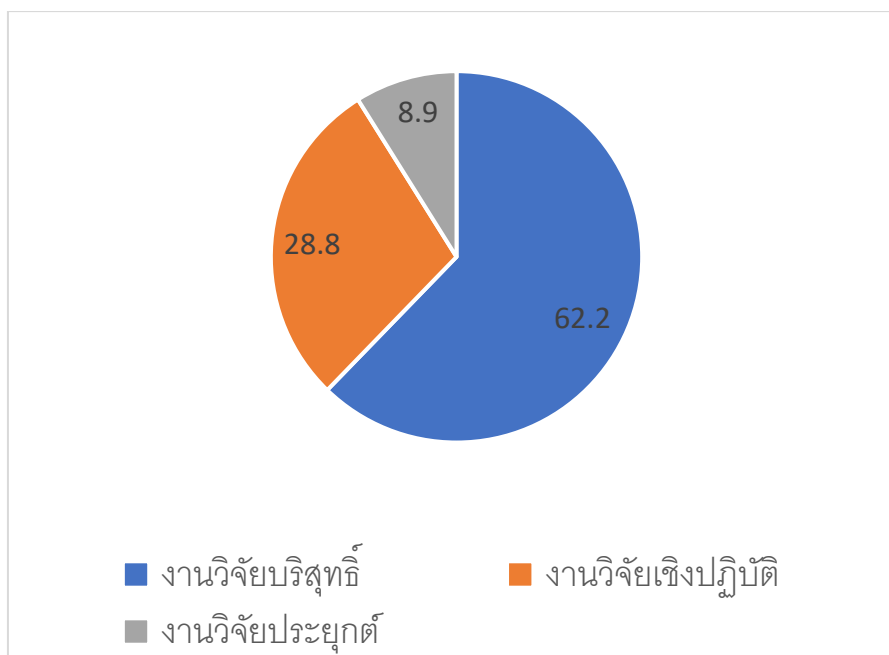
บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง “การวิจัยเรื่องการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562” เป็นวิธีที่ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยทางดนตรีศึกษาย้อนหลัง 16 ปี และเขียนเสนอผลในเชิงวิเคราะห์โดยกำหนดการจำแนกตามประเภทประโยชน์จากงานวิจัย ได้แก่ (1) การวิจัยบริสุทธิ์ (Pure Research) หรือการวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) (2) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) และ (3) การวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) โดยการจำแนกตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา ได้แก่ (1) ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร (2) ด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การเรียนรู้ (3) ด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษา (4) รูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา (5) ด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม และ (6) ด้านผู้เรียนทำให้ได้แนวทางการพัฒนาการสอนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทยโดยใช้ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การจำแนกประเภทของงานวิจัยโดยวิเคราะห์จากประเภทประโยชน์ของงานวิจัย จากข้อมูลที่ค้นพบแสดงให้เห็นว่า งานวิจัยทางดนตรีประกอบด้วย (1) วิทยานิพนธ์ทางดนตรีในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก (2) งานวิจัยของบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ครู – อาจารย์ ผู้สอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูลวิจัยของโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และจากหอสมุดของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ พบว่า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนชั้นมัธยมศึกษาในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 มีจำนวน 46 เรื่อง ซึ่งงานวิจัยประเภทงานวิจัยบริสุทธิ์มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด คือ มีจำนวน 28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาคือ งานวิจัยประเภทวิจัยเชิงปฏิบัติ มีจำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.4 ส่วนที่มีจำนวนงานวิจัยน้อยที่สุดคือ งานวิจัยประเภทงานวิจัยประยุกต์มีจำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.7

ภาพประกอบ 14 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภท

ในการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการสอนขั้นสูงในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562 สามารถวิเคราะห์ได้จากการจำแนกตามองค์ประกอบของการจัดศึกษา เพื่อหาแนวโน้มความสนใจของผู้ทำวิจัยในระดับอุดมศึกษาอันเป็นงานวิจัยที่ก่อให้เกิดองค์ความรู้ทางด้านดนตรีต่าง ๆ ที่ลึกซึ้ง เพื่ออ้างอิง และเป็นแนวทางของการพัฒนาดนตรีศึกษา โดยสามารถจำแนกได้ 6 องค์ประกอบของการจัดการศึกษา คือ (1) ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร (2) ด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การเรียนรู้ (3) ด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษา (4) รูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา (5) ด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม (6) ด้านผู้เรียน โดยในแต่ละประเภทของงานวิจัยที่ค้นพบมีลักษณะดังนี้

5.1.1.1 การจำแนกประเภทของงานวิจัยเมื่อพิจารณาจากงานวิจัยประเภทการวิจัยบริหารหรือการวิจัยพื้นฐาน องค์ประกอบของการจัดการศึกษาที่มีผู้สนใจทำงานวิจัยมากที่สุด คือ ด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา มีจำนวน 18 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร มีจำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.2 รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การเรียนรู้ มีจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.7 รองลงมาคือด้านผู้เรียน มีจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.1 รองลงมาคือด้านสถานศึกษาและบรรยากาศ

แวดล้อม มีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.5 ส่วนด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษายังไม่พบว่ามีผู้สนใจทำการวิจัย

5.1.1.2 การจำแนกประเภทของงานวิจัยโดยเมื่อพิจารณาจากงานวิจัยประเภทการวิจัยประยุกต์ องค์ประกอบของการจัดการศึกษาที่มีผู้สนใจทำงานวิจัยมากที่สุด คือ ด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษามีจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร มีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25 ส่วนด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม มีจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25 เช่นกัน โดยด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การเรียนรู้ ด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา และด้านผู้เรียนยังไม่พบว่ามีผู้สนใจทำการวิจัย

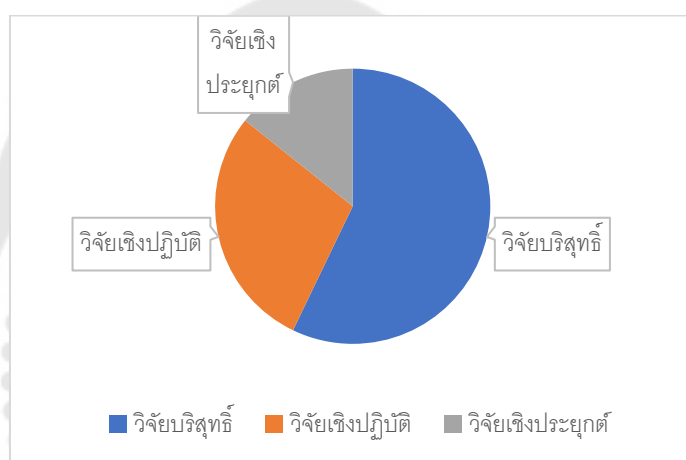
5.1.1.3 การจำแนกประเภทของงานวิจัยโดยเมื่อพิจารณาจากงานวิจัยประเภทการวิจัยเชิงปฏิบัติการ องค์ประกอบของการจัดการศึกษาที่มีผู้สนใจทำงานวิจัยมากที่สุด คือ ด้านด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษามีจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 64.2 รองลงมา คือ ด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา มีจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมาคือ ด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบและหลักสูตร มีจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.2 ส่วนงานวิจัยด้านครูผู้สอน หรือ ผู้ให้การเรียนรู้ ด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม และด้านผู้เรียนยังไม่พบว่ามีผู้สนใจทำการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “การวิจัยเรื่องการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนขั้วรองในประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2547-2562” โดยผู้วิจัยศึกษาจากงานวิจัยทางดนตรีศึกษาย้อนหลัง 16 ปี และเขียนเสนอผลในเชิงวิเคราะห์โดยกำหนดการจำแนกตามประเภทประโยชน์จากงานวิจัย การจำแนกตามองค์ประกอบของการจัดการศึกษา สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

(1) ทางด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบ พบว่า เมื่อลำดับการทำงานวิจัยด้านต่าง ๆ โดยวิเคราะห์จากประเภทประโยชน์ของงานวิจัย จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ด้านการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน รองลงมา คือ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และน้อยที่สุดคือ การวิจัยประยุกต์ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนงานวิจัยมีความสนใจทางด้านการศึกษาบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐานโดยเน้นไปที่การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะมีประโยชน์ในการสอนขั้วรองเนื่องจากการศึกษาการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัย

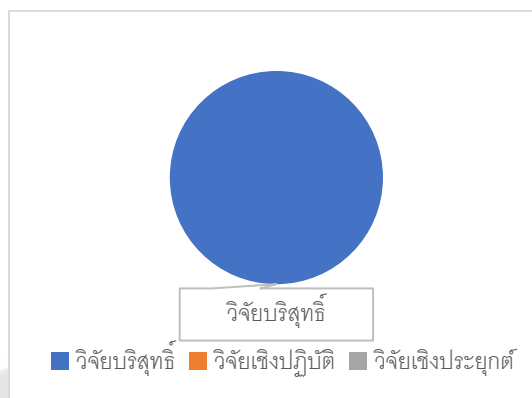
พื้นฐานโดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาสาระการจัดการศึกษานั้น สอดคล้องกับแนวคิดของวูทิตส์กัตต์ โภชนกุล (2546, 16) ที่กล่าวว่า การสอนนั้นเป็นระบบย่อยระบบหนึ่งในระบบการศึกษาใหญ่ ซึ่งในการดำเนินงานของระบบการสอน ครูผู้สอนจะต้องมีการวางแผนการสอนและตั้งวัตถุประสงค์ของการเรียนนั้นให้ดีเสียก่อน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการสอน ตลอดจนเตรียมเนื้อหาบทเรียนและวิธีการสอนเพื่อที่จะดำเนินการสอนให้ได้ผลลัพธ์คือการที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่จะมีการพัฒนาการสอนซ้ำร่องทางด้านการพัฒนาหลักสูตรและนำเอาทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลมาปรับใช้ต่อไปในอนาคต

ภาพประกอบ 15 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านเนื้อหาสาระการจัดการศึกษาในระบบ

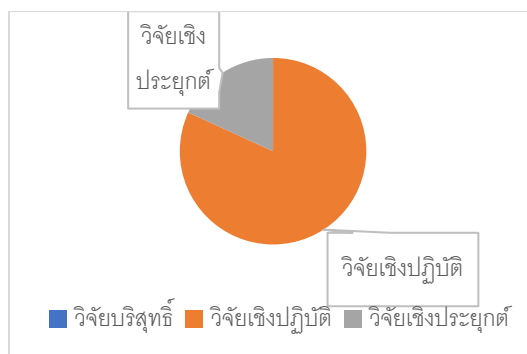
(2) ทางด้านครูผู้สอน หรือผู้ให้การเรียนรู้ พบว่า เมื่อลำดับการทำงานวิจัยด้านต่าง ๆ โดยวิเคราะห์จากประเภทประโยชน์ของงานวิจัย จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด พบว่ามีผู้ศึกษาด้านการวิจัยบริสุทธิหรือการวิจัยพื้นฐานเพียงด้านเดียว โดยไม่พบการค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัยประยุกต์ และการวิจัยเชิงปฏิบัติ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนงานวิจัยมีความสนใจทางด้าน การวิจัยบริสุทธิหรือการวิจัยพื้นฐานที่มุ่งเน้นไปที่กระบวนการสื่อสารวิธีการสอนของครูผู้สอน ซึ่งจะมีประโยชน์ในการสอนซ้ำร่องเนื่องจากการให้ความสำคัญกับผู้สอนนั้นสอดคล้องกับแนวคิดของ (ปีนศิริ ศิริปิ่น, 2551) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้ที่จะร้องเพลงได้ไพเราะจะต้องผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนมาอย่างถูกวิธี บางคนมีพื้นฐานเสียงที่ดีก็สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ โดยควรจะต้องมีผู้สอนเพื่อบอกข้อผิดพลาด จุดบกพร่องและสิ่งที่ควรแก้ไข รวมทั้งเป็นกระจกส่องและแสดงตัวอย่างที่

ถูกต้อง ดังนั้นครูผู้สอน และตำราสำหรับการสอนจึงเป็นส่วนสำคัญ ที่จะช่วยพัฒนาการร้องของผู้เรียน

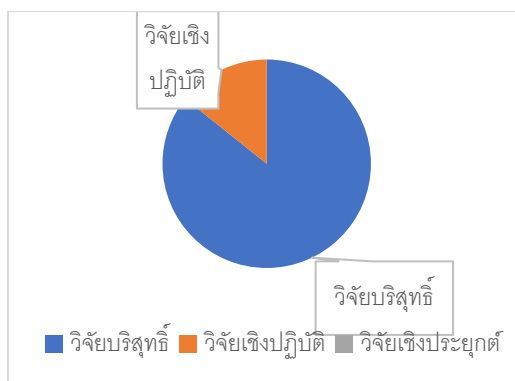
ภาพประกอบ 16 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านครูผู้สอน หรือผู้ให้การเรียนรู้

(3) ทางด้านสื่อและอุปกรณ์สำหรับการศึกษา พบว่า เมื่อลำดับการทำงานวิจัยด้านต่าง ๆ โดยวิเคราะห์จากประเภทประโยชน์ของงานวิจัย จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ร่องลงมา คือ ด้านการวิจัยประยุกต์ และด้านที่ไม่พบการศึกษาวิจัยคือ ด้านการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนงานวิจัยมีความสนใจทางการวิจัยเชิงปฏิบัติการทางด้านการสร้างสื่อการเรียนรู้ แบบฝึกหัดและชุดการสอน ซึ่งจะมีประโยชน์ในการสอนซ้ำร้องเนื่องจากสอดคล้องกับแนวคิดของออร์ฟที่ว่าสื่อการสอนประสบการณ์ จากการพูดและการเคลื่อนไหว จะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจเกี่ยวกับจังหวะ ซึ่งพัฒนาไปสู่ความเข้าใจดนตรีและความสามารถในการปฏิบัติทักษะดนตรีในด้านต่าง ๆ เช่น การร้องเพลงและการเล่นเครื่องดนตรีต่าง ๆ เป็นต้น สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ออร์ฟเน้นในการสอนดนตรีสำหรับเด็ก คือพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก แบบฝึกหัดต่าง ๆ ใน “สคูลเวอร์ค” เปิดโอกาสให้เด็กได้มีการคิดค้นทดลองโดยใช้ปฏิภาณไหวพริบทางดนตรีอย่างอิสระอยู่ตลอดเวลา (สมชาย อมะรักษ์, 2542, 148-149) ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่จะมีการพัฒนาการสอนซ้ำร้องทางด้านการสร้างสรรค์สื่อการสอนและอุปกรณ์ รวมไปถึงแบบฝึกในเชิงปฏิบัติให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นไปในอนาคต

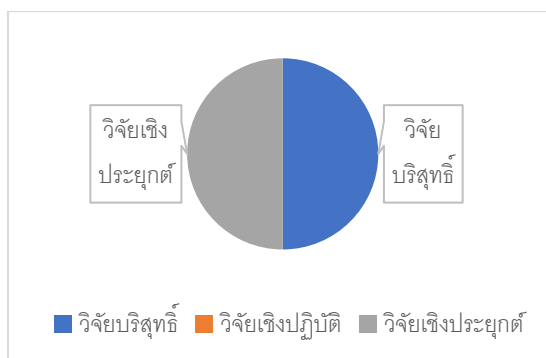
ภาพประกอบ 17 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านสื่อและอุปกรณ์
สำหรับการศึกษา

(4) ทางด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา พบว่า เมื่อลำดับการทำงานวิจัย
ด้านต่าง ๆ โดยวิเคราะห์จากประเภทประโยชน์ของงานวิจัย จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด
ด้านการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน รองลงมา คือ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการ และด้านที่ไม่
พบการศึกษาวิจัยคือ ด้านการวิจัยประยุกต์ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนงานวิจัยมีความสนใจ
ทางการศึกษาเทคนิคในการขับร้อง แนวทางการฝึกซ้อมรวมไปถึงรูปแบบวิธีการสอนของชั้น
ครูที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับทางการขับร้องเพลง ซึ่งจะมีประโยชน์ในการสอนขับร้อง
เนื่องจากการสร้างงานวิจัยบริสุทธิ์โดยนำรูปแบบวิธีการสอนและการฝึกซ้อมของครูอาจารย์มาเป็น
แบบอย่างนั้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นถึงว่าเป็นสิ่งสำคัญ
เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรก็เป็นส่วนที่จะช่วยเผยแพร่ให้เทคนิควิธีในการเรียนขับร้องให้บุคคล
ที่สนใจต่อไป นอกจากนั้นแล้วยังช่วยอำนวยความสะดวกให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

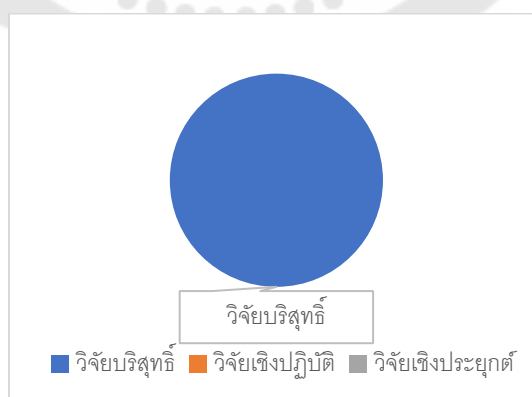
ภาพประกอบ 18 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านรูปแบบวิธีการเรียนการสอนการศึกษา

(5) ทางด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม พบว่า เมื่อลำดับการทำงานวิจัยด้านต่าง ๆ โดยวิเคราะห์จากประเภทประโยชน์ของงานวิจัย จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด พบว่าด้านการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐาน และด้านการวิจัยประยุกต์ มีการศึกษาค้นคว้าในจำนวนเท่ากัน และด้านที่ไม่พบการศึกษาวิจัยคือ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนงานวิจัยมีความสนใจทางด้าน การวิจัยเกี่ยวกับสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อมค่อนข้างน้อย โดยงานที่พบนั้นจะมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนชั้นมัธยมเป็นหลัก ซึ่งจะมีประโยชน์ในการสอนชั้นมัธยมเนื่องจากปัจจัยแวดล้อมเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนชั้นมัธยมของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของออร์ฟ โดย ภูมิรินทร์ ฝาชัยภูมิ (2560, หน้า 23) เขียนไว้ว่าเขาสังเกตว่าเมื่อเด็กแสดงออกทางดนตรีในสภาพแวดล้อมที่เป็นปกติไม่มีกฎเกณฑ์อะไรบังคับเด็กสามารถใช้ดนตรีในการเคลื่อนไหว และภาษาพูดไปพร้อมกัน ในขณะที่เดียวกันชูชุกิเชื่อว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีให้เด็กเป็นวิธีพัฒนาความสามารถต่าง ๆ ของเด็ก การจัดสภาพแวดล้อมทางดนตรีให้เด็กเป็นหัวใจสำคัญมากสำหรับชูชุกิ ดังนั้นจึงควรที่จะศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาการสอนชั้นมัธยมทางการจัดสถานศึกษาและสภาพแวดล้อมให้มากขึ้นในอนาคต

ภาพประกอบ 19 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านสถานศึกษาและบรรยากาศแวดล้อม

(6) ทางด้านผู้เรียน พบว่า เมื่อลำดับการทำงานวิจัยด้านต่าง ๆ โดยวิเคราะห์จากประเภทประโยชน์ของงานวิจัย จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด พบว่าด้านการวิจัยบริสุทธิ์หรือการวิจัยพื้นฐานเป็นเพียงงานวิจัยประเภทเดียวที่พบการศึกษาค้นคว้าในด้านนี้ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนงานวิจัยมีความสนใจทางการศึกษาความต้องการของผู้เรียน และการเตรียมความพร้อมในการแสดงการขับร้องของผู้เรียนเป็นส่วนมาก ซึ่งจะมีประโยชน์ในการสอนขับร้องเนื่องจากการศึกษาความต้องการของแต่ละช่วงวัยในการฝึกขับร้อง ทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อนำไปเจาะกลุ่มในการประชาสัมพันธ์ได้ตรงกับกลุ่มความต้องการ อีกทั้งยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของการจัดการหลักสูตรที่เหมาะสมแก่ผู้สนใจเรียนขับร้องต่อไป

ภาพประกอบ 20 แผนภูมิแสดงอัตราส่วนของงานวิจัยแต่ละประเภททางด้านผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย และข้อเสนอแนะทั่วไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1. ผู้วิจัยพบว่า งานเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่อยู่ในฐานข้อมูลวิจัยของโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และจากหอสมุดของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยของนิสิต นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จึงเป็นงานวิจัยเพื่อขอสำเร็จการศึกษา ส่วนงานวิจัยที่เกิดการครูผู้สอน หรือ ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือ อุดมศึกษา ยังมีจำนวนน้อย และงานวิชาการพวกตำรา บทความที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนมีจำนวนน้อย และบางเล่มก็ไม่ได้อยู่ในฐานข้อมูลที่กำหนดไว้ จึงทำให้งานวิจัยนี้อาจไม่ครอบคลุมจำนวนงานวิชาการทางด้านขับเคลื่อนที่เกิดขึ้นทั้งหมดในประเทศไทย

2. มีงานวิจัยบางเล่มที่ไม่มีข้อมูลครบถ้วนในฐานข้อมูลที่ศึกษา เช่น มีเพียงบทคัดย่อ หรือ เป็นบทความวิจัยที่มีจำนวนหน้าน้อย ทำให้ไม่ได้ข้อมูลครบถ้วนในงานวิจัยชิ้นนั้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานวิจัยทางการสอนขับเคลื่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ที่สนใจศึกษาทางด้านวิชาการขับเคลื่อน

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของการสอนวิชาขับเคลื่อนในประเทศไทย ซึ่งต้องใช้ระเบียบวิธีวิจัย และกระบวนการศึกษาที่เหมาะสม เนื่องจากการศึกษาเอกสารจะช่วยให้เพียงการเห็นภาพรวมของข้อมูล แต่การวิจัยเชิงปฏิบัติการจะช่วยให้เห็นแนวโน้มของการจัดการศึกษาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- Anthony Park. (1994). *OXFORD Advanced Learner's Dictionary*. 4th ed: Oxford: Oxford Univ. Press.
- John Best., and James Kahn,. (1998). *Research in education* 8th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Cambridge Community Television. (2013). *Sing & Move for children 5-8 years old, a Dalcroze-Eurhythmics class*. Retrieved from <https://www.cctvcambridge.org/node/119885>
- Carl-Orff-Stiftung. (2020). *Carl Orff*. Retrieved from <https://www.orff.de/index.php?id=2&L=1>
- Dalcroze Society of America. (2015). *What is Dalcroze?* Retrieved from <https://dalcrozeusa.org/about-dalcroze/what-is-dalcroze/>
- Discovery Place Science. (2020). *DIY Lung Model*. Retrieved from <https://science.discoveryplace.org/stay-at-home-science/diy-lung-model>
- Emusic studio. (2016). สอนร้องเพลง ปัจจัยที่ทำให้เกิดเสียงพูดและเสียงร้องที่ดี. สืบค้นจาก <http://www.e-music.com>
- Franciska Schoenebeck. (2008). *Shinichi Suzuki*. Retrieved from https://myhero.com/S_Suzuki_stursula_ID_2008_ul
- Janeal Marie Sugars. (2009). *Trends of Vocal Warm-ups and Vocal Health From the Perspective of Singing and Medical Professionals*. The University of Texas at Austin, Texas.
- Musica Creativa. (2012). *Zoltán Kodály – Hungría*. Retrieved from <https://sites.google.com/site/musicacreativauaa/metodos-y-modelos-de-educacion-musical/zoltan-kodaly>
- Orffinstrumenter. (2021). *Orff-instrumenter og pedagogisk perkusjon*. Retrieved from <https://orffinstrumenter.no/tag/rytmiske-slagverkinstrumenter/>
- Peerapong Kaewthae. (2562). สงสัยไหม สไตลการร้องเพลงแบบไหนที่ยากที่สุดในโลกกันนะ? สืบค้นจาก https://www.fungjaizine.com/quick_read/snacks/hardest-singing-style

- The Mobile Music School. (2015). *The Kodaly Method: Fun Hand-signning Games*. Retrieved from <https://mobilemusicschool.ie/educational/kodaly-method-music-games/>
- William Wiersma. (2000). *Research Methods in Education: An Introduction*. 8th ed. Boston: Allyn and Bacon.
- กัลยา ชาวผ่อง. (2555). เทคโนโลยีสื่อประสมสอนหลักการขับร้องเพลงไทยเดิมสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ), มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี,
- กาญจนา อินทรสุนานนท์. (2559). ดนตรีศึกษาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพจิตใจ. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ (Encyclopedia of Education) มศว, 51, 45-49. สืบค้นจาก <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/ENEDU/article/view/7822>
- กาญจนา อินทรสุนานนท์, มานพ วิสุทธิแพทย์, เมธิ พันธุ์วราท, สุรศักดิ์ จำนงค์สาร และวีระพันธุ์เชื้อ. (2549). การศึกษาเทคนิคการขับร้องเพลงไทยบทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- กิตติมา กองมะลิกันแก้ว. (2559). การขับร้องเพลงทะเลแยะเถา ของครูอุ๋ง บัวเอี่ยม. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ,
- กิตติวัฒน์ ขวัญมงคล. (2552). ศึกษาวิธีการขับร้องของสมเด็จย่า พานทอง (ชาย เมืองสิงห์) ศิลปินแห่งชาติ. (ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ขวัญใจ ฮีลีย์. (2533). สภาพและปัญหาของดนตรีศึกษาในประเทศไทย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ไขแสง สุขะวัฒน์. (2541). สังคมนิยมว่าด้วยดนตรีตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- จันทนา คชประเสริฐ. (2557). กลวิธีการสอนขับร้องเพลงไทยของครูสอนขับร้องเพลงไทยระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- จิรภัทร เตชะกุลชัยนันต์. (2555). การจำแนกประเภทของการวิจัยเพื่อนำไปสู่การเลือกใช้สถิติ. ศูนย์ความรู้กลาง กรมชลประทาน, 1-7. สืบค้นจาก <http://kmcenter.rid.go.th/kcresearch/training/Person27.pdf>

- เจ็อจันท์ บุญเจริญ. (2552). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการขับร้องบทเพลงในพิธีมิสซาบูชา
 ขอบพระคุณ ศึกษากรณีโบสถ์แม่พระกุหลาบทิพย์. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏสวนสุนันทา, กรุงเทพฯ.
- ชฎานิศ อุดุลยานนท์. (2553). ชุดการสอนขับร้องเรื่องการหายใจสำหรับนักเรียนอายุ 12-16 ปี.
 (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย), มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- ชูลี เมธาสุภสวัสดิ์. (2549). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาขับร้องเพลงไทยทั่วไปเรื่อง
 เพลงระบำสวัสดิ์ศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะเฉพาะเลือกเสรีศิลป์ไทย ระดับนาฏ
 ศิลปชั้นกลางปีที่ 2. (การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฐิติวัฒน์ ทองแก้ว. (2558). การวิจัยเชิงเอกสารเพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของแนวคิดคุณภาพชีวิต
 ของคนพิการ ในบริบทสากล บริบทเฉพาะสำหรับคนพิการ และบริบทด้านการประกอบ
 อาชีพ. *มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 11(3).
- ณพล อิศรานนท์. (2549). ผลการใช้บทเรียนแผ่นวีดิทัศน์คาราโอเกะเพื่อฝึกทักษะการขับร้องเพลง
 ไทยเดิมลาวเจริญศรีสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (การศึกษามหาบัณฑิต),
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- ณรงค์ โพธิ์พุกพานันท์. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เอ็กเซเปอร์เน็ท.
- ณรุทธ์ สุทธิจิตต์. (2535). *จิตวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- ณัฐวิภา ศรีมุงคกุล. (2556). *กระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงชาติไทย โรงเรียนหลักเมือง
 มหาสารคาม*. (การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ดวงใจ อมาตยกุล. (2545). *เอกสารคำสอนวิชาการสอนขับร้อง ภาควิชาดุริยางค์ศิลป์*. กรุงเทพฯ:
 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงใจ อมาตยกุล. (2548). *How to Sing*. กรุงเทพฯ: บริษัท ลิปส์ พับลิชชิ่ง จำกัด.
- ดวงใจ อมาตยกุล. (2561). กระบวนการแบบดวงใจ: งานวิจัยสร้างสรรค์เพื่อสร้างเสริมเทคนิคการขับร้อง
 ระดับอาชีพ. *วารสารดนตรีรังสิต*, 13(2), 18.
- ธวัชชัย นาควงษ์. (2543). *การสอนดนตรีสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
 เกษตรศาสตร์.
- ธัญญ์นรี วิณากร. (2557). *ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน
 โรงเรียนดนตรีเอกชน หลักสูตรวิชาขับร้องในเขตกรุงเทพมหานคร*. (ดุริยางคศาสตร์
 มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.

- นิสากร จิตถนอม. (2550). *การวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ประทุม ฤกษ์กลาง. (2553). *การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 15. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2557). *การศึกษางานวิจัยดนตรีศึกษาในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2545 – 2554*. มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- ปริญญา ทศนมาศ. (2560). *วิเคราะห์ทางขับร้องเพลงละครและเพลงหน้าพาทย์บทคอนเสิร์ต ตั๊บนางลอย บ้านพาทย์โกศล โดยครูอุษา แสงไพโรจน์*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปัญญา รุ่งเรือง. (2546). *ประวัติการดนตรีไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- บัณฑิตชนิต ปัญญาสังข์. (2550). *การสอนวิชาขับร้องสากล : กรณีศึกษาโรงเรียนดนตรีมีฟ้า*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- ปิ่นศิริ ศิริปิ่น. (2551). *ร้องเพลง*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ก.พล.
- ปิยพันธ์ แสงทิวสุข และคณะ. (2547). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นดนตรีพื้นบ้านอีสานเรื่องการขับร้องเพลงพื้นบ้านอีสาน*. (ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พิทธนันท์ อัจจงค์. (2561). *แนวทางการฝึกซ้อมบทเพลงร้องของท่านผู้หญิงพวงร้อย อภัยวงศ์*. (ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยรังสิต, ปทุมธานี.
- พันธ์ศักดิ์ วรรณดี. (2550). *การวิเคราะห์ทางร้องเพลงแขกมอญ 3 ชั้น ทางพระยาเสนาะดุริยางค์* (แซม สุนทรวาทีน).
- พิสุทธิ การบุญ. (2551). *ศึกษาวิธีการขับร้องของ เสรี รุ่งสว่าง*. (ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ภรภัทร์ กุลศรี. (2550). *วิเคราะห์การขับร้องเพลงทยอยเดี่ยว : กรณีศึกษา ครูสุรางค์ ดุริยพันธุ์*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ภูมรินทร์ ฝ้ายชัยภูมิ. (2560). ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้ชุดการฝึกกีตาร์เบื้องต้นตามแนวคิดของ ชูชุกีโนในโรงเรียนดนตรีวรรณกานต์ จังหวัดขอนแก่น. *Journal of the way human society*, 5(1), 249-271.

- มนตรี สุขกัลดี. (2549). *กลวิธีการขับร้องประกอบการแสดงโขนเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนางลอย บททศกัณฐ์ กรณีศึกษาครุฑ์ศนีย์ ขุนทอง*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รจนา ผาดไพบุลย์. (2550). *ศึกษาเทคนิคการขับร้องประกอบการแสดงละครในของครุฑมณฑนา อยู่ยั้งยืน กรณีศึกษา : เรื่องอิเหนาตอนบุษบาชมศาล-ตัดดอกไม้-ฉายกรีซ*. (ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ลดาวัลย์ อากาศสุวรรณ. (2559). *การเตรียมความพร้อมในการทำการแสดงการขับร้องเพลงคลาสสิก.วารสารดนตรีและการแสดง, 2(1), 74-92.*
- วรัท โชควิทยา. (2561). *ปัจจัยความสำเร็จในการจัดกิจกรรมขับร้องคาราโอเกะสำหรับผู้สูงอายุไทย*. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วรางคณา จูเจริญ. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและ ทักษะการขับร้อง โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับแนวคิดของโคคาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), ศูนย์เรียนรู้และหอสมุดมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต,
- วันพิชิต ศรีสุข. (2552). *กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนกับการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เยาวชนด้านการขับร้องเพลงซอพื้นเมือง เพื่อเสนอแนวคิดการเมืองภาคพลเมือง*. (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี,
- วาทิต สุวรรณสมบุญ. (2547). *แนวโน้มของการศึกษาดนตรีระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิภาต วิบูลย์ภาณุเวช. (2559). *ดุษฐ์บัณฑิตการแสดงดนตรีสร้างสรรค์: เทคนิคและรูปลักษณะการร้องเพลงสำหรับนักร้องเสียงบาริโทนชาวไทย*. (ศิลปกรรมศาสตรดุษฐ์บัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- วิมลรัตน์ วิมลรัตนกุล. (2547). *การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมความสามารถทางการขับร้องของครูปฐมวัยในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เด็กวัยอนุบาลโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดทางดนตรีของโคคาย*. (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), ครุศาสตรมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ.

- วุฒิชชาติ ลือขจร. (2560). *การศึกษาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดนครราชสีมา*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ), มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา,
- วุฒิศักดิ์ โกษานุกุล. (2546). *ผลของการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, ปัตตานี.
- ศักดิ์สิทธิ์ สมพิธิธรรม. (2555). *การศึกษาความต้องการฝึกขับร้องในวัยกลางคนและวัยสูงอายุตอนต้น*. (ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ศิวพร ห้วยหงษ์ทอง. (2561). *การศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิค*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา,
- สถาพร วาญขุนทด. (2549). *วิเคราะห์การขับร้องเพลงทยอยในและทยอยเขมรอัตราสามชั้นทางอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สมชาย อมะรักษ์. (2542). *ดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย*. กาญจนบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- สมพร เฉลียวศิลป์. (2547). *การศึกษาวีธีขับร้อง เพลงในระดับนาคบาศของอาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทีน*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สวรรณยา แก้วมีชัย. (2550). *กระบวนการสื่อสารระหว่างผู้กำกับกับการขับร้องและนักร้อง เพื่อพัฒนาการสำหรับการบันทึกเสียงเพลงไทยสากล*. (นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สายพอ บัวผัน. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่องการขับร้องเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปัทมชัยประชานิรมิต อำเภอปัทมชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ), มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา,
- สาวิตรี แจ่มใจ. (2559). *กลวิธีการขับร้องละครชาตรีของครุมนันทนา อยู่ยั้งยืน*. (ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สุกิจ ลัดตากลม. (2554). *ชุดการสอนขับร้องเพลงชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย), มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2546). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุทนต์ กระจ่างคันธมาต. (2557). *การประยุกต์การร้องเพลงตามแนวทางการเจริญสติพื้นฐาน*. (พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
- สุธาสิณี ถิระพันธ์. (2558). *การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนซ้ำร้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคคายกับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนปกติ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น*. (การศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุริยพงษ์ บุญโกลม. (2559). *วิธีการขับร้องหมอลำกลอน ของหมอลำ ป.ฉลาดน้อย*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อนุดรี เจตนเมษฐ์. (2554). *การสอนวิชาขับร้องโดยใช้เทคนิค Speech Level Singing (SLS) : กรณีศึกษา แกรมมี่ ครูโรจน์ ไคคอลล สตูดิโอ (GRVS)*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- อัญชิษฐา ปิยะจิตติ. (2561). *เทคนิคการอ่านสัญลักษณ์จังหวะของโคคาย ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน คำนวณตัวเลข โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง*. สืบค้นจาก <http://nakhonnayok.dusit.ac.th/wp-content/uploads/2019/12/บทความวิชาการ-เกด.pdf>
- อัญชุลี เมฆวิบูลย์. (2560). *เทคนิคการขับร้องประสานเสียง*. สืบค้นจาก <https://tinyurl.com/ydpd563pp>
- อานนท์ กาญจนโพธิ์. (2557). *การวิเคราะห์รูปแบบวิธีการขับร้องเพลงปรบไกวบ้านดอนข่อย จังหวัดเพชรบุรี*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ภรภัศสรณ์ ชัยอนันต์นิติ
วัน เดือน ปี เกิด	02 มิถุนายน 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2553 ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาดนตรีไทยสมัยนิยม มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่อยู่ปัจจุบัน	พัฒนาการ 97 เขตประเวศ แขวงประเวศ กรุงเทพฯ 10250
รางวัลที่ได้รับ	ผลงานวิจัยระดับดีเด่น สาขาศิลปกรรม และการออกแบบ ในการประชุม วิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ระดับชาติ ครั้งที่ 3

